

АНДЖЕЛА БАМБИНА

ВЕСТИ ОТ АМЕРИКА

ПЕНСИЯТА НА МОЯТА ТЪЩА

Анджела Бамбина, преподавател в Алкамо, автор на комедии написани на сицилиански диалект, които се представят в театралните зали на Сицилия, е наградена с искрената радост на публиката.

ВЕСТИ ОТ АМЕРИКА
жизнерадостна комедия в три действия
от
Анджела Бамбина

Анджела Бамбина
ВЕСТИ ОТ АМЕРИКА
© Превод от сицилиански Даниела Илиева

Анджела Бамбина
ПЕНСИЯТА НА МОЯТА ТЪЩА

© Превод от сицилиански Даниела Илиева

Всички права запазени.
Авторските права върху текста на тази книга принадлежат изцяло на преводача.

Превод Даниела Илиева
© Оформител Ивайло Найчев
ISBN 978-619-90994-3-8

ДЕЙСТВАЩИ ЛИЦА

Пиетро	Съпруг
Рузина	Съпруга
Анна	Дъщеря
Кунчетта	Сестра на Пиетро
Джервазино	Брат на Рузина
Дзу` Саса`	Чичо на Пиетро
Дза` Биниритта	Съпруга на Дзу` Саса`
Луиджи	Поцалъон
Марианна	Приятелка на Анна
Лина	Приятелка на Анна
`Нтони Мирикаменто	Бивш годеник на Кончетта
Пагре Пенни	Свещеник
Дзу` Нофриу	Чичо на Пиетро
Мариучча	Бивша годеница на Нофриу
Диеко	Американец

СЦЕНА I

Действието се развива в хола на къщата. В стаята има врата вляво на сцената, главният вход е на централната стена. Мебелите: шкаф с витрина, маса със столове, диван, картини върху стените, както и различни предмети за украса. На сцената са майката и дъщерята, която бродира, както и лелята – сестра на бащата. Двете зълви сгъват прането.

РУЗИНА Какво ще правим Анну, ще отидем ли довечера на меса?

АННА Довечера ли? Искях да завърша платното на стана.

КУНЧЕТТА Това чаршафът на донна `Нцина ли е?

РУЗИНА Нито на донна `Нцина, нито на донна Виченца, доработва си нейния чеиз!

КУНЧЕТТА Да не се плаша ако има нещо ново, а не сте ми казали?

АННА Няма нищо за плашене, а ако някой се е уплашил, кажи му да се отбие при Свети Виту и всичко ще му мине!

РУЗИНА Не се ядосвай, леля ти го казва за добро!

КУНЧЕТТА Наистина, ще ми е приятно да видя Анна задомена, само тя остана да се омъжи, всички други племенници имат вече деца.

АННА Ех...разбира се, всички се ожениха още зелени, като че ли не можеха да почакаат.

КУНЧЕТТА Е, тебе ли трябваше да чакат – този не ти харесва, онзи нищо и никакъв?

РУЗИНА Конче`, какво да направим? Явно истинският още не е дошъл!

КУНЧЕТТА С този си нрав – да иска принц и цар, доста ще почака. По мое време бащата и майката търсеха добрата партия.

АННА Точно така, по твое време, сега сама ще си намеря годеник и ще бъде, който аз кажа!

РУЗИНА Акълът и` е още там, виж я ти, ама остави го него, той не иска да се жени, колко пъти да ти кажа? Не виждаш ли, всички у тях са стари моми и ергени?

АННА Стари моми и ергени? Че нали със сестра му Павула ходехме заедно на училище...

РУЗИНА Обаче както се обличат и както ходят, на стари моми и ергени приличат!

КУНЧЕТТА За тебе е ясно, че си момиче на място, знаеш да се облечеш, знаеш да се представиш в обществото, да кажем – не се забелязва, че си почти на трийсет.

АННА Естествено, едно момиче не трябва да се ожени, когато е влюбено, не – а само защото е на години, трябва да вземе кой да е.

РОЗИНА Кой да е? Значи синът на чичо Бастиану е кой да е, така ли? Не беше ли добра партия? С къща, земя, че и спестовна книжка пълна с пари – Мариучча, нали видя, откакто се ожени за него заприлича на важна госпожа, винаги добре облечена, косите винаги направени, е, наистина късмет извади!

АННА Пак тая история! И преди не ми харесваше и сега не ми харесва, така че да престанем с тия приказки. Виждала ли си го скоро? Корем, опадали коси, изглежда да... по-добре да не ти казвам!

КОНЧЕТТА Има корем, защото е състоятелен, а казват, мъж без коса е много умен мъж.

АННА Тогава по-добре да е глупак! Поне отдалече да изглежда по-събуден.

КУНЧЕТТА А Стефано, синът на моя побратим, какво

хубаво момче! Беше луд по тебе, колко цветя ти изпрати?

РОЗИНА Ами че той ги прашаше на Анна, а тя ги прашаше по мене на гробищата, за дядо... цветарят още се пита къде ще слагаме всички тия цветя!

КУНЧЕТТА Според мене е забелязал, защото по това време гробището беше цялото в цветя, приличаше на градина...!

АННА Цветя, цветя... Карамфили. Маргарити и хризантеми – всеки ден, като че ли бях в някой парник, а знаете, че съм алергична.

Сцена II

Гореспоменатите и бащата

ПИЕТРО Пак ли алергията? Май навсякъде виждам цветя, въпреки че предпочитам да усетя мъжко ухание у дома...

АННА Ако си искал мъжка рожба, защо не си я доби?

ПИЕТРО Ако зависеше от мене, трябваше да си момче, обаче майка ти се заинати и... се роди ти!

КУНЧЕТТА Следващия път не може ли да пробва без да се инати, та да видим момче в къщи!

РУЗИНА Не си влязъл, а подемах простотиите? Това момиче още не се е омъжило, а трябва да слуша глупости!

ПИЕТРО Глупости ли? Кога ще я научиш децата как се правят, петдесетгодишна ли като стане?

РУЗИНА На мене никой нищо не ми е обяснявал, и ето че се справих: дадох ти тая радост, дете... така че няма нужда от обяснения.

КУНЧЕТТА Сега разбирам защо не се роди момче, не си знаела какво да правиш...нали?

РУЗИНА Виж я ти нея! И на сестра ти трябва да даваме обяснения... ама защо не се омъжи, та да видим ти колко можеш, вместо да останеш мома! А после питаш братовчедка ти Анна, защо не се е омъжила!

КУНЧЕТТА Откъде накъде? Аз по своя воля останах неомъжена...

РУЗИНА Така ли? Ама заради хорската воля май...

КУНЧЕТТА Все пак по воля...!

АННА Сега така ще се каже...заради хорската воля или защото никой не те поиска?

КУНЧЕТТА А, не...имаше хора дето ме искаха! Всяка вечер пред вратата ни имаше върволица мъже!

АННА Вярно ли, татко?

ПИЕТРО Вярно, обаче до вратата по-нататък, живееше „Ня“, една „госпожа“, дето предлагаше услугите си на всеки който и` покаже пачка, да кажем... светска жена!

РУЗИНА Затвори тая уста! Дъщеря ти още не е омъжена!

ПИЕТРО Ти гледай да я омъжиш! Човек даже не може да говори в тая къща!

РУЗИНА Ах... ето защо били всички тия мъже!

КУНЧЕТТА Какво мислиш... да не би да вярваш на мъжа си?

РУЗИНА Да кажем, претеглям историята... ама като се замисля, можеше от време на време да се показваш на прозореца, можеше някой да те види... можеше да му се харесаш...

КУНЧЕТТА Да не съм някоя безсрамница? Тия работи само непочтенните хора ги вършат!

РУЗИНА Или само непочтенните или само отчаяните, а струва ми се, че ти си от втората категория!

АННА Мама`, стига с тази история, леля е вече на

четирсет и седем години, не мисля, че иска да се жени.. нали лельо?

КУНЧЕТТА Да, има право, обаче ако ми се случи, още имам време, пък и ти казах – заради чуждата воля съм още мома, не по моя воля! Ще ми бъде приятно да опитам радостите на брака!

РУЗИНА Да можеше само да чуеш радостите през нощта, когато заспивам, а брат ти почва да хърка! Радости! Колко пъти ми е идвало да го удуша, ама какво да правя като е баща на дъщеря ми! Сираче ли да я оставя?

КУНЧЕТТА Обаче денем си имате компания!

АННА Ами, че той никога не е вкъщи, а когато е вкъщи все мърмори.

РУЗИНА А и на твоята възраст – това е положението, да не си млада...!

КУНЧЕТТА Ама не съм и стара!

ПИЕТРО По-добре от преди, а и сега разбирам тия работи, да беше се опитала? За петдесет години, не можа ли да намериш някой? Мислех че не искаш да се жениш, иначе щях да отворя приказка в клуба, нали ходя да играя карти, знаеш ли колко вдовци си търсят жени, може и да са малко грознички, какво толкова?

АННА Папа`, не те ли е срам да говориш така на сестра си? Сега разбирам защо остана неомъжена – с брат като тебе!

КУНЧЕТТА *(плаче)* Значи съм грозна?

ПИЕТРО Е какво толкова съм казал, че е грозна ли? Ами вярно е, иначе нали щеше да се ожени? *(лелята продължава да плаче и да хълца)*. Въпреки че трябва да кажем – не всички дето се женят са красиви! Донна Финуца, само като си помислиш? Майко мила, колко косми!!

РУЗИНА Ти откъде знаеш, че са й много? Да не си й ги броил?

ПИЕТРО А мустаците виждал ли си ѝ? Като я видях за първи път си казах: ама това жена ли е мъж ли е? Доста време му отне на братовчед ми Симуни докато ги махне...

РУЗИНА Така хубаво ѝ ги махна, че сега прилича на актриса с това гладко лице! Виждаш ли парите какво правят?

КУНЧЕТТА Видя ли, и ти казваш, че няма никакво значение дали някой е хубав или грозен за да се ожени, трябва само късмет!

РУЗИНА А къде ти късмет при тебе, бедна моя зълво!

АННА Е, има още време... ако намерим някой!

РУЗИНА А, добре се наредихме тая вечер, вместо един годеник, вече ще търсим двама... обаче сега като се размисля, защо не пишете на „самотни сърца“, може нещо да се намери!

ПИЕТРО Това какво е, да не е новата аптека?

РУЗИНА Глупости говориш! Това е магазин за самотни сърца! За неженените – да ги срещат и да ги женят! Разбра ли сега?

ПИЕТРО Точно обратно на нас двамата...

РУЗИНА Това какво общо има? Нас ни среща леля ми Ноно!

ПИЕТРО Вместо да отидем в магазина, отидохме в къщата на леля ти Ноно!

РУЗИНА Говориш така, сякаш си ме купил!

ПИЕТРО Колко подаръци трябваше да ти направя... та горе долу...!

РУЗИНА Какво искаш да кажеш, че съм твоя собственост, като коня ти в конюшната ли?

ПИЕТРО Не точно като коня, понеже той винаги прави каквото му кажа, а ти винаги правиш всичко на своя глава!

РУЗИНА Май тази покупка не ти излезе много сполучлива!

КУНЧЕТТА Брат ми случи с тебе, както чичо Нино с неговото муле, чепато муле! Всеки ден – ритник за всеки!

РУЗИНА Кунче`, отсега нататък и аз почвам с ритниците, та да се посъбудим малко в тая къща!

АННА Мама`, нямам нужда никой да ме сгодява, още по-малко от „агенции за самотни сърца“, преча ли ти въщи? Когато дойде, ще го приема... но само ако ми хареса!

Сцена III

Горespoменатите и Луиджи пощальонът

(Звъни се на вратата)

КУНЧЕТТА Отивам да видя кой е!

(Влиза отново) Анну`, Анну`, като че ли го повика, пред вратата е!

РУЗИНА Кой е, Кунче`?

КУНЧЕТТА Едно хубаво момче, да го поканя ли?

РУЗИНА Даже стига това, че е момче, за да го поканиш, хайде побързай, викни го!

ПОЩАЛЪОНЪТ Аз съм новият пощальон, мога ли да вляза или да остана отвън!

РУЗИНА Влезте, влезте, познаваме ли се?

ПОЩАЛЪОНЪТ Дойдох точно затова, за да се запознаем!

РУЗИНА Аз съм Рузина, това е моята зълва Кунчетта, това е дъщеря ми Анна, а това е...Петру, ела да се представиш, Анна, не се стеснявай!

ПОЩАЛЪОНЪТ Приятно ми е, аз съм Луиджи, пощальонът, ако имате за изпращане препоръчани писма, картички, на ваше разположение съм!

КУНЧЕТТА Ама и от `Мерика ли носите писма?

РУЗИНА От `Мерика ли? Ти кого познаваш в `Мерика?

КУНЧЕТТА Нищо, ей така само си говоря!

ПОЩАЛЪОНЪТ Разбира се, госпожо...

КУНЧЕТТА Госпожица... на четирсет и пет години съм само!

ПОЩАЛЪОНЪТ Извинете, госпожице, стори ми се, че сте омъжена!

Писмата, госпожице, пристигат от цял свят!

КУНЧЕТТА Сигурно са умни тия писма, щом знаят къде да отидат!

АННА Лельо, какво ти става тая вечер, стига само да напишеш адреса и писмата пристигат!

ПОЩАЛЪОНЪТ Умна всъщност сте вие и...симпатична (*тихо*).

ПОЩАЛЪОНЪТ И така, ако имате нужда от мен, може просто да дойдете в пощата или утре ще мина аз ако имате нещо за изпращане!

РУЗИНА Може би е по-добре така, наминавайте почестичко, някое писмо все ще се намери за изпращане!

ПОЩАЛЪОНЪТ Добре, сега аз да си довърша обиколката, довиждане на всички, довиждане годпожице Анна!

АННА До скоро!

ПОЩАЛЪОНЪТ Госпожице Кончетта!

КУНЧЕТТА Четирсет и пет!

КУНЧЕТТА Какво хубаво момче, симпатичен наистина, пък и добре сложен „Пощальонът“!

РУЗИНА Един такъв ти трябваше!

АННА Пак ли започваме?

РУЗИНА Всъщност продължаваме разговора, и сега като помисля, не е ли вярна поговорката, че майките ги дават, а съседите ги задомяват? Утре ще доведе донна Сабелла, тя ги урежда тия неща... ще ѝ дадем нещичко и...

КУНЧЕТТА Можеше по-рано да помислиш да идеш при донна Сабелла за дъщеря ти!

АННА А, сега ново двайсе? Донна Сабелла е по-стара и от купола на църквата, само старци като нея може да познава!

РУЗИНА Има право Аннине`, обаче старите имат синове и внуци...

КУНЧЕТТА А в семейството все по някой се намира!

ПИЕТРО Ами, ще се намери! Колкото го намери сестра ми за петдесет години и ти за трийсет, е, може да почакаме още малко...!

РУЗИНА Баща ти, Анну`, не че не е прав, обаче можеше да се сети още преди време да говори с донна Сабелла!

АННА Само това липсваше!

Сцена IV

Гореспоменатите и Джервазино

(*Джервазино е добряк, брат на съпругата, на около петдесет години, живее в дома на сестра си, тъй като има нужда да бъде напътстван; забавлява се с кончето си*).

ДЖЕРВАЗИНО (*зад сцената*: Спокойно, спокойно, не прави така, какво, страх ли те е да влезеш, полека, полека, не се плаши, аз съм до тебе, влизай!)

РУЗИНА Джерва`, ама с кого говориш?

ДЖЕРВАЗИНО Със Сорризу, мулето, не иска да влезе, да не си му направила нещо, Рузи`?

РУЗИНА Джерва`, тука ли ще вкараш това муле?

ДЖЕРВАЗИНО Каза ми, че го е страх да стои сам в обора! Тя нищо няма да ти направи, да влезем и ще ти дам малко сено! Рузи`, каза ми, че си го изплашила, затова не иска да влезе!

РУЗИНА Изплашила ли съм го? А, може да е забелязал, че съм си сложила ролките тази сутрин?

ДЖЕРВАЗИНО Сега разбирам защо се страхува, приличаш на марсианка с тия неща на главата!

РУЗИНА Отсега нататък, като си сложа ролките няма да ходя в обора!

(Най-накрая, Джервазино влиза с едно дървено конче, което тегли за оглавника, който е истински)

РУЗИНА Сорризо успя ли да влезе?

ДЖЕРВАЗИНО Успя, обаче е още изплашен!

КУНЧЕТТА Трябва да побърза да се ожени!

ДЖЕРВАЗИНО Да се женя ли? Първо да порастна, малък съм още!

ДЖЕРВАЗИНО Кунче`, ти не може ли да ме вземеш за годеник, така Сорризу ще живее с нас и ще се успокои като не идва повече при Рузина!

КУНЧЕТТА Джерва`, дълго време съм била сама и продължавам да бъда, върви където ще ходиш! С него да се сгодя, луда работа!

АННА Внимание ли ще му обръщаш, лельо? Нали знаеш какъв е? Излиза, че съдбата ни е била такава: да останем неомъжени!

ДЖЕРВАЗИНО Аз ще ви помогна, послушайте ме: ще се хванете подръка ти и Аннина и ще слезете лека полека по главната улица...

АННА С надпис отпред „търсим си съпруг“ и ти да видиш, преди края на улицата, ще сме си намерили годеник. Някой въкъщи мислил ли е да ги направим от глина, ще станат много хубави!

ДЖЕРВАЗИНО Харесва ли ти идеята ми? Още на първата процесия в чест на Мадоната, ти и Кунчетта ще застанете отпред и ще пеете: „искаме да се оженим, годеници да намерим!“ Е, ако пък ли не, имам един приятел, излизме заедно – ако искате мога да го питам дали не иска да се сгоди?

КУНЧЕТТА Че кой ще застане да пита пред кафенето?

ДЖЕРВАЗИНО Ами Раккуцу, как ти се струва?

САРА Мамо, ще накараш ли брат ти да млъкне, ако ли не, ставам монахиня!

РУЗИНА Джервази` на кака... влез вътре, върви, хайде... хайде...

ДЖЕРВАЗИНО Това ли казваш?

РУЗИНА Това казвам!

ДЖЕРВАЗИНО Нали не ме гониш?

РУЗИНА Не, Джервази`, не те гоня!

ДЖЕРВАЗИНО Ама досаждам ли ти?

РУЗИНА Джерва` !!!!!!!!!!!!!

ПИЕТРО Така ме стресна, че подскочих!

ДЖЕРВАЗИНО Тръгвам си, като че ли разбрах – мъничко досаждам!

КУНЧЕТТА Само малко, тръгвай!!

ПИЕТРО Добре сме се подредили, сестра ми не е кой знае колко красива, ама брат ти на кого се е метнал?

РУЗИНА Остави на мира брат ми, може да не се забелязва, но има някоя и друга оригинална мисъл!

ПИЕТРО Не се забелязва ли?... приятелите в кафенето не ми ли казват: „ама твоят шурей добре ли е или само се преструва?“

РУЗИНА А ти какво отговаряш?

ПИЕТРО „Само се упражнява“.

АННА Май след толкова упражнения е на път да стане стане шампион!

(На сцената се появява отново Джервазино)

ДЖЕРВАЗИНО... Ако не намериш никой, Кунче`, може да се ожениш за зет ми Петру!...

АННА Много упражнения... казах ви...

РУЗИНА Какви ги говориш, Джерва`... значи с мъжа ми ще се сгодява, а мене къде ще ме дене?

ДЖЕРВАЗИНО Защо, ти вечно ли ще си жива?

РУЗИНА Не знам! Обаче си мисля, че на тебе малко живот ти остава! Я ела тука, ще ти дам аз да се разбереш, ела!

ДЖЕРВАЗИНО Помощ, Петру, сестра ми иска да ме убие, спаси ме, само мене си имаш за шурей, спаси ме! Помощ, помощ!

РУЗИНА Стига, не прави така, ела тука, нищо няма да ти направя, ела тука!

ДЖЕРВАЗИНО Няма да дойда, страх ме е...ПОМОЩ!

РУЗИНА Ела, нищо няма да ти направя...докато не те хвана!

ДЖЕРВАЗИНО Айай, мъртъв съм, айай! Помощ Петру, помогни ми! Само ти ще ме спасиш!

ПИЕТРО Каква е тая лудница! А ти, Рузи`, с него ли ще се разправяш?

РУЗИНА Ама не го ли чуваш какво говори?

ПИЕТРО Ами че той знае ли какво говори? Остави го!

РУЗИНА Не знае ли? Ще го науча аз него... значи иска да умра? Един брат имам, а виж какви ми ги говори! Кунче`, дай дървената лъжица, хайде по-бързо!

ПИЕТРО Рузи`, стига! Казах ти спри, не тичай след брат ти, завива ми се свят!

(Всички застават неподвижно на сцената)

ДЖЕРВАЗИНО Чакай Петру! Спри...очите... видя ли очите!

ПИЕТРО Рузи`, какво ми е на очите?

РУЗИНА Спри за минутка, чакай, дай да видя... засега са си две! Отвори ги, още, ето го бялото, ето го и черното... май са както преди!

КУНЧЕТТА Не му обръщай внимание, нищо му няма!

ПИЕТРО Джерва`, какво ми е на очите?

ДЖЕРВАЗИНО Чакай, погледни натам, сега насам, сега назад!

ПИЕТРО Назад ли? Как да погледна назад като очите ми са отпред!

ДЖЕРВАЗИНО Нали ти казах, че има нещо съмнително – не виждаш назад!

ПИЕТРО Защо, ти виждаш ли назад?

ДЖЕРВАЗИНО Разбира се, че виждам *(Джерва` се обръща)* видя ли, че виждам нещата зад мене!

ПИЕТРО Джерва`, изплаши ме, хайде влез вътре, иначе ще помогна на жена ми да те хване! А после кой знае какво може да стане, с един замах мога да започна от главата или от краката, не знам, обаче сигурно отнякъде ще започна!

ДЖЕРВА` ПОМОЩ ИСКАТ ДА МЕ УБИЯТ! *(Излиза от сцената с виковете) (Кунчетта продължава да плаче и да хлипа...)*

КУНЧЕТТА С него трябваше да тръгна, с него трябваше да тръгна...“ *Продължава да плаче)*

РУЗИНА Кунчетти`, какво говориш, с него трябвало да тръгнеш, какво значи това, и кой е той?

КУНЧЕТТА Той, той, остави ме и замина за `Мерика... каза ми, да идем, да тръгнем заедно, още щом пристигнем ще се оженим, ще започнем нов живот... а аз глупачката...

РУЗИНА Петру! Сестра ти какви ги приказва? За кого говори, кой е заминал за `Мерика?

ПИЕТРО Има си хас! За онзи още да мисли? Може вече нищо да не е останало от него...

АННА Ама за кого говори? За кого плаче? За някой мъж ли?

ПИЕТРО Плаче за `Нтони Мирикаменто, когато бяха малки се задяваха една година...

КУНЧЕТТА Задявали сме се? Обичахме се наистина, щяхме да се оженим ако не беше заминал за `Мерика... щяхме да се оженим... после чичо му го повика, каза му, че там има много работа, и тогава той реши да направи тази стъпка, обаче ми каза – да избягаме, да отидем заедно, обаче аз се обърках...

РУЗИНА Какво има да се объркваш? Обичаше ли го? Ами тогава защо не тръгна с него?

КУНЧЕТТА Сега да беше щях да замина, обаче мама ми каза – не ме оставяй сама, не заминавай, че сърцето ми ще се пръсне ако не те видя повече – и аз нямах сили да тръгна, а той замина.

ПИЕТРО И сега след четирсет години, мислиш ли, че е още жив?

КУНЧЕТТА Кой знае? Отначало ми пишеше, казваше, че приготвя къщата за мене, че работи с чичо си, после...

АННА После какво стана, защо не се обади повече?

КУНЧЕТТА Откъде да знам, в последното писмо беше написал „Ти си моята съдба, ако теб не мога да имам, никоя няма да имам“.

АННА Ето това е любов!

ПИЕТРО Мислиш ли, че `Нтони е останал ерген?

РУЗИНА Кой знае? А вести от `Мерика не получи ли повече?

КУНЧЕТТА Не, баща му и майка му умряха, обаче той има една братовчедка тук в съседно село. Преди десетина години я срещнах по Богородичните празници, и...

РУЗИНА И... какво ти каза?

КУНЧЕТТА Не я попитах нищо, виждаше ми се срамота, но тя се приближи и ми каза, че има нещо за мене.

АННА И ти го даде?

КУНЧЕТТА Даде ми го, но аз не посмях да го отворя!

ПИЕТРО Ама какво е било това нещо, че да трябва кураж да го отвориш?

КОНЧЕТТА Един плик!

ПИЕТРО Още ли го пазиш този плик?

КУНЧЕТТА Разбира се! Всяка вечер го целувам и го притискам до гърдите си! Все едно е той!

ПИЕТРО И след десет години още не си го отворила?

КУНЧЕТТА Ами ако вътре има някоя лоша вест? Нали ще умра?

РУЗИНА Ами така, да не би да живееш! Всяка вечер притиска плика до гърдите си! А аз за десет години да не съм разбрала нищо за тия прегръдки!

ПИЕТРО Хайде върви да вземеш плика, поне да го видим!

АННА Отиди да го вземеш, лелю!

КУНЧЕТТА Ама после нали няма да го отворите?

ПИЕТРО Нееееее, следващите десет години ще си лягам на мястото на Рузина, а после ще го давам на жена си, понеже тя не може да спи нощем, та да видим дали така ще заспива. Побързай, върви да го вземеш!

КУНЧЕТТА Добре, ще ви го покажа!

АННА А, и това е нещо!

(Кунчетта излиза и отива да вземе плика)

РУЗИНА Чувствам се, сякаш отгоре ми камион е минал!

ПИЕТРО Защо?

РУЗИНА Защо ли? Задават ли се такива въпроси? Значи си знаел, че сърцето ѝ е цялото в тръни и нищо не си направил?

ПИЕТРО Аз да не съм *кардиогол*, че да знам как се махат тръни от сърцето? Освен това, не умея много да говоря за тръни, с нея сме доста различни, аз работех навън, когато се случиха тези неща, чувах я да плаче, но тя ми казваше, че не е моя работа, откъде да знам дали е останала с тоя шип, с тоя трън така да се каже, в ума?

(Влиза отново Кунчетта с един пожълтял и измачкан плик в ръка)

КУНЧЕТТА Ето го пликът, обаче ви моля...

ПИЕТРО По-добре да се помолиш на някой светия, понеже при мене нищо няма да излезе! Може и да не се вижда какво е написано! Сега ще го отворя, пък после ще видим!

КУНЧЕТТА Не, не го отваряй, не го отваряй, моля ти се!

ПИЕТРО Не ме размивай, Кунче, десет години го държиш, още ли да чакаме?

КУНЧЕТТА Да, трябва да извършим тази операция, моля ти се, полека... полека!

ПИЕТРО Кой знае, може да го заболи! Не се плаши, ей сега довеждам Пеппи Мелиа и ще ти покажа как за миг всичко ще свърши, без болка и мъка!

КУНЧЕТТА Не, с Пеппи Мелиа не, недей с ножчето, много е остро, по-добре с ножицата!

РУЗИНА Петру, не мога да те позная! Малко по-внимателно, недей с „пеппи мелиа“! Вземи ножицата!

АННА Има право сестра ти, от десет години го развява насам натам, бавно бавно си мисли да го отвори! Нежно, а пък ти сега искаш да го подхванеш с ножа! Не, с пеппи мелиа, не! Ножицата!

ПИЕТРО Е, добре, щом всички сте съгласни, дайте ми ножицата!

КУНЧЕТТА Чакай, чакай, а ако ми пише, че вече не ме иска?

ПИЕТРО Ще се умириш!

КУНЧЕТТА А ако пише, че се е оженил?

ПИЕТРО Ще се умириш!

КУНЧЕТТА Ами ако пише, че е умрял?

ПИЕТРО Ще се умириш! Туй то! Остави ме да отворя тоя плик!

РУЗИНА И да видим какво пише!

КУНЧЕТТА Аз ще си затворя очите... ще се престоря, че ме няма.

АННА Тебе от четирсет години те няма, може още да продължаваш...

ПИЕТРО Хайде ти, Рузи, хвани плика от тази страна, а аз ще взема ножиците, дръж го здраво, така.

КУНЧЕТТА Ох, ох...мммм...

ПИЕТРО Ще ѝ сложите ли един юлар, за бога, че да спре вече да мърмори?

АННА Лельо, свършва! Ето, ще ти държа ръката, дръж си очите затворени, докато баща ми свърши!

ПИЕТРО Най-сетне се отвори тоя плик!

РУЗИНА Какво има вътре, долари ли?

ПИЕТРО Не, има един лист с телефонен номер, мисля че е някакъв адрес! А, май има още нещо, чакай, виж... иконка на светица!

КУНЧЕТТА Света Рита!

ПИЕТРО Казваш, че не искаш да гледаш, а пък...

КУНЧЕТТА Кой знае, може да е същата иконка, дадох му я на тръгване.

РОЗИНА Е, и защо?

КОНЧЕТТА Санта Рита е светицата на невъзможните неща, а аз му я дадох, за да се нагласят работите, обаче сега ми я връща.

ПИЕТРО Според мене и на Света Рита ѝ е писнало да се бори с двама наивници.

РУЗИНА Сега ли Кунче`? Сега? Преди десет години! Кой знае какво е искал да ти каже, обаче за десет години колко неща са се случили!

КУНЧЕТТА Много ли са десет години?

АННА Неееее, какво толкова, десет години?

ПИЕТРО Сега имаме вести от `Мерика, да видим какво ще правим, ще пишем ли, ще телефонираме ли?

РУЗИНА Да пробваме първо да пишем!

АННА Преди да получим отговор ще мине година!

ПИЕТРО Е, какво толкова? Година повече, година по-малко, за леля ти Кунчетта това е нищо работа!

Извикай чичо си Джервазину, той пише хубаво, да видим какво ще направим!

(Сара отива в коридора и вика Джервазину на висок глас, след това излиза от сцената)

РУЗИНА Кунчетти`, хайде да отидем да направим кафе, че тука нещата стават заплетени и после ще се върнем.

АННА Чичо Джерва`, баща ми те вика.

Сцена V

Пиетро и Джервазино

ДЖЕРВАЗИНО Анна ми каза, че ти трябва за нещо, какво има?

ПИЕТРО Седни и вземи лист хартия и писалка!

ДЖЕРВАЗИНО Първо да седна или първо да взема листа?

ПИЕТРО Както ти е по-удобно!

(Джервазино се довлича със стола до шкафа, където са хартията и писалката, като вдига шум)

ПИЕТРО Какво е това стържене? Защо влачиш стола?

ДЖЕРВАЗИНО Няма да мърдам повече!

ПИЕТРО Седнал ли ще пишеш?

ДЖЕРВАЗИНО Ами като не искаш да вдигам шум...

ПИЕТРО Стани, стани и премести стола с ръка! Яд ме е, че те извиках!

ДЖЕРВАЗИНО Е, какво да правя, прав ли да пиша или седнал?

ПИЕТРО Пиши както искаш, важното е да пишеш и то на лист хартия!

ДЖЕРВАЗИНО Знам, разбрах, взел съм си лист, писалката ми е тука, готов съм... а какво да пиша?

ПИЕТРО Ти бъди готов, аз се концентрирам!

(Пиетро се разхожда напред назад с ръце на челото)

ДЖЕРВАЗИНО Защо си държиш главата?

ПИЕТРО Защо не млъкнеш?

(След малко)

ДЖЕРВАЗИНО Онемях!

ПИЕТРО Престани! Стига! Слушай сега, отгоре напиши: „Препоръчано за `Мерика“

(Джервазино мълчи и не отговаря)

Разбра ли? Защо не ми отговаряш?

(Джервазино прави знаци, че не може да говори)

Джервази, какво ти стана, защо не говориш, гърлото ли те боли? Нещо с гласните струни ли? Говори Джервази, не ме плаши!

ДЖЕРВАЗИНО *(Започва да кашля и след това се ус-*

покоява) Мисля, че съм глътнал нещо! Може би някоя струна!

ПИЕТРО Глътнал си я? Гласната ти струна, и как разбра?

ДЖЕРВАЗИНО Ти нали ми каза да мълча? И аз си глътнах всичко, за да не говоря... и ето ти резултата!

ПИЕТРО Май вече всичко се е върнало на място, виждам че говориш добре, така че пиши!

ДЖЕРВАЗИНО Да пиша докато говоря или докато мълча?

ПИЕТРО Пиши! Няма нито да говориш, нито да мълчиш! Пиши сега!

ДЖЕРВАЗИНО Да видим кой ден сме днес?

ПИЕТРО Не пиши дата, иначе ще разбере, че сме го писали сега и ще помисли, че Кунчетта е наистина глупачка, нека да го оставим да смята, че писмото се е загубило и...

ДЖЕРВАЗИНО А пък ние сме го намерили и му го пращаме!

ПИЕТРО Така, сега отначало, започва... Скъпи `Нтонио, аз съм Кончеттина...

ДЖЕРВАЗИНО През деня или през нощта я сънува?

ПИЕТРО С отворени очи я сънува! Пиши на `талиански: „съм“ и не ме гледай така... ни звън ни дрън... „съм“ и толкова!

ДЖЕРВАЗИНО Не казвам нищо, ще напиша само „... аз съм Кунчеттина, твоята годеница от едно време! Чакай да помислим... ами ако е имал и други годеници навремето? Как да му обясним тя коя е?

ПИЕТРО Винаги проличава колко ти е ума, и да е имал други, всичките Кунчетта ли са се казвали?

ДЖЕРВАЗИНО Този път ти давам право!

ПИЕТРО Само този път ли? Винаги съм прав! Хайде

да продължим, иначе ще забравя какво трябва да пишем. И така „... от едно време, но ти ми каза, че без мене ще умреш и че няма да се ожениш, защото съм... съм... твоята съдба...“

ДЖЕРВАЗИНО Ама не може ли по-бавно?... съдба или веселба?

ПИЕТРО Прочети ми всичко, вече нищо не разбирам.

ДЖЕРВАЗИНО Всичко отначало докрай ли?

ПИЕТРО Защо, да не е много дълго? Всичко!

ДЖЕРВАЗИНО „Скъпи `Нтонио, аз съм Кунчеттина, твоята годеница от едно време, но ти ми каза, че без мене ще умреш и че няма да се ожениш, защото съм... съм... твоята веселба...“ дотук стигнахме. Ама слушай, защо Кунчетта да е неговата веселба?

ПИЕТРО Откъде да знам! Аз ли ти казах да го напишеш?

ДЖЕРВАЗИНО Ти ми каза или съдба или веселба!

ПИЕТРО И ти се стори по-хубаво да има веселба!

ДЖЕРВАЗИНО Разбира се, поне да си похапне човек!

ПИЕТРО Пиши: съдба! И по-бързо!... Още съм влюбена в тебе, „...*iu` ai lovi iu`!*“, мисля че след четирсет години `нглийския вече го разбира!

ДЖЕРВАЗИНО Слушай, ама Кунчетта *яйцу`* ли ще му праща? Няма ли да се счупят вътре в писмото? Освено това ако ми мирише на яйца няма да мога да пиша повече!

ПИЕТРО Че къде ги видя тия яйца?

ДЖЕРВАЗИНО Ти ми каза да ги сложа в писмото!

ПИЕТРО Аз ли ти казах? Чети Джерва`!

ДЖЕРВАЗИНО Бяхме стигнали до... още съм влюбена в тебе, *aiu lova iu`!* Как да го разбирам!

ПИЕТРО Ти ли имаш „ова“! Ама какви „ова“ имаш? *Ai love iu`!*

ДЖЕРВАЗИНО Не чу ли... кажи го пак...

ПИЕТРО Какво?

ДЖЕРВАЗИНО Последното, какво каза?

ПИЕТРО *Ai lova iu* !

ДЖЕРВАЗИНО Чу ли! *A lova tu!*

ПИЕТРО Ама какви „ова“, какви яйца имам аз? Какви?

ДЖЕРВАЗИНО Не ги ли снесоха кокошките тая сутрин?

ПИЕТРО Ама какви кокошки, какви яйца, какви „ова“?
Ai lovi iu !

ДЖЕРВАЗИНО Виждаш ли, пак го казваш... *ai lova tu!*

ПИЕТРО Това е на английски, на американски! *Ai lovi iu* , значи обичам те! Колко си невеж като чичо ми Нину!

ДЖЕРВАЗИНО С яйца я обичал! Ами с кокошка! Какво са две яйца? А пък кокошката можеш да я направиш на супа, на фурна с картофи, или пък... със...

ПИЕТРО Стига толкова, все едно, че сме вечеряли, иначе няма да завършим писмото!

ДЖЕРВАЗИНО Ама аз съм си гладен! Не може ли да хапнем и после да напишем писмото!

ПИЕТРО Не, на гладно идват по-хубави идеи!

ДЖЕРВАЗИНО Хубави идеи ти идват! Яйца! Да пишеш писмо и да мислиш за ядене!

ПИЕТРО Хайде, Джерва, все едно, че си разбрал, важното е да го напишеш!

ДЖЕРВАЗИНО След яйцата какво ще сложим?

ПИЕТРО Половин кило хляб, как ти се струва?

ДЖЕРВАЗИНО Не е чак толкова лошо, такъв апетит ми се е отворил!

ПИЕТРО Все за ядене мислиш, сякаш ти е пробит стомаха!

ДЖЕРВАЗИНО И сестра ми така казва, „като че ли си с пробит стомах!“

ПИЕТРО Е, значи е така! Да продължим това писмо... „много те обичам, умирам за тебе, ако си дойдеш на село ще се оженим, ако ли не, брат ми Петру ще ме прати в `Мерика“.

ДЖЕРВАЗИНО Не ми казвай, че и Кунчетта трябва да сложим в писмото заедно с яйцата – няма да влезе!

ПИЕТРО Кой дявол ме накара да го викна! Не можех ли да си напиша сам писмото!

ДЖЕРВАЗИНО Как щеше да го напишеш сам? Винаги трябва да са двама!

ПИЕТРО Защо?

ДЖЕРВАЗИНО Защото единият мисли и диктува, а другият пише!

ПИЕТРО Дъщеря ми има право, много си отракан!

ДЖЕРВАЗИНО Тогава ще викна Кунчетта, да видим дали ще влезе?

ПИЕТРО Тихо, тихо! Няма никого да викаш, Кунчетта после ще я пратим в `Мерика, след писмото! Къде ще я пратим ако той не ни отговори?... Продължи да пишеш... ако си там...

ДЖЕРВАЗИНО Почукай...

ПИЕТРО По твоята глава! Да видим дали ще се събудиш!

ПИШИ Джерва, сега да сложим и поздравите... много поздрави от моето семейство, от брат ми Петру и съпругата му, от племенницата ми Анна и...

ДЖЕРВАЗИНО... и от брата на снаха ми, Джервазино.

ПИЕТРО Защо, той познава ли те?

ДЖЕРВАЗИНО Какво като не ме познава? Поздрав никому не се отказва!

ПИЕТРО Добре де, добре, сложи точка и затвори това писмо!

ДЖЕРВАЗИНО А, не, още нещо трябва да сложим!
Почакай Кунчетти`, Кунчетти` ...

Сцена VI

Гореспоменатите и Кунчетта

КУНЧЕТТА Викате ли ме? Ето ме! Какво каза, какво отговори?

ПИЕТРО Какво каза ли? Какво да каже? Първо трябва да пратим писмото, а после да видим дали ще отговори! Джервазино те вика...

ДЖЕРВАЗИНО Кунчетти`, слушай сега!

КУНЧЕТТА Кажй, слушам те!

ДЖЕРВАЗИНО Ти като излизаш, не се ли гримираш лицето?

КУНЧЕТТА Малко червилце, да не съм като умита!

ДЖЕРВАЗИНО Може ли да отидеш да го вземеш?

КУНЧЕТТА За кого е?

ПИЕТРО За тебе!

КУНЧЕТТА За мене ли? Ама аз няма да излизам!

ПИЕТРО Ти така си мислиш, а кой ще отиде да пусне писмото?

КУНЧЕТТА Вярно, отивам да си сложа малко грим на лицето, вземам си чантата и...

ПИЕТРО... и портмонето, трябва да сложиш марка за `Мерика!

КУНЧЕТТА Вярно, прав си!

ПИЕТРО Добре, че съм аз тука... Гримирай се малко и се връщай!

КУНЧЕТТА Отивам и се връщам!

(Кончетта се връща сложила ярко червило)

КУНЧЕТТА Готова съм, дай ми писмото да го пусна!

ДЖЕРВАЗИНО Ела, целувай тука, където е подписа!

КУНЧЕТТА Джервази`, какво ме караш да правя, срамота е!

ПИЕТРО Има право, никога никого не е целунала!

ДЖЕРВА` Значи е време да започне!

ПИЕТРО С писмото ли трябва да започне?

ДЖЕРВА` С писмото, така ще се упражнява! Хайде, по-бързо, целувай тука най-долу!

КУНЧЕТТА Срамота е!

ПИЕТРО Хайде, Кунче`, хайде сега върви да го пуснеш!

КУНЧЕТТА Отивам веднага, по въздух или по море?

ПИЕТРО С аероплана! Върви!

Сцена VII

Гореспоменатите, Анна и Рузина

АННА Написахте ли писмото, татко? Какво сложихте вътре?

ДЖЕРВАЗИНО Засега сложихме яйцата, а Кунчетта после, така каза Пиетро!

РУЗИНА Не... пресни яйца ли сложихте? Понеже колкото и да е, докато пристигне в `Мерика това писмо, яйцата ще се развалят!

ПИЕТРО Сега разбирам на кого се е метнал Джервазино!

АННА Мама`, и ти ли започна да говориш глупости като брат си?

РУЗИНА Защо, какво казах?

АННА Карай да върви, ма`... и се помъчи да се съсредоточиш, когато говориш!

Татко, отивам с леля Кунчетта да пусна писмото!

ПИЕТРО Понякога изглеждаш разумен! Но след това... се замотавах!

ДЖЕРВАЗИНО Анну`, щом излизаш, окачи си оня плакат, дето ти приготвих с надпис: „...свободна съм“, никога не се знае, този път като излезеш може да срещнеш някой...!

РУЗИНА Джерва`, ех Джерва`, ама къде се упражняваш да ги говориш тия простотии?

АННА Мама`, остави го да свърши, иначе ще го изхвърля навън и ще отиде да си стои сам на къра!

ДЖЕРВАЗИНО Не, аз се страхувам да стоя сам на къра!

ПИЕТРО Вече се отнесе! Защо, да не би някой да те отвлече?

ДЖЕРВАЗИНО Не, ама има мишки!

ПИЕТРО Тъкмо ще ти правят компания!

ДЖЕРВАЗИНО Рузи`, Петру иска да ме уплаши!

РУЗИНА Петру, ох Петру! Остави го на мира тоя малчуган!

АННА Петдесетгодишен... малчуган ли е?

ДЖЕРВАЗИНО Женен ли съм? Женен ли съм? Не, значи съм малчуган!

ПИЕТРО И понеже си малчуган, ще си затворя очите за всичките ти глупости казани днес, обаче това за плаката не е лоша идея!

РУЗИНА И ти ли се побърка, Петру! Значи плакатът с надпис „свободна съм“ е добра идея?

ПИЕТРО Разбира се, че е добра идея! Ама за него, така ще си намери някоя да го вземе, че всички вкъщи да се успокоим!

РУЗИНА Ама кой ще го вземе моя брат? Той е толкова...толкова...

ПИЕТРО Толкова... какъв?

АННА Такъв, чешит!

РУЗИНА Анну`, хайде да излезеш вече!

ПИЕТРО И да се разберем, без плакат!

АННА Мама`, тръгвам и няма повече да се върна!

ДЖЕРВАЗИНО Ако отиваш на къра, идвам с тебе!

АННА Отивам на плажа!

ДЖЕРВАЗИНО Тогава няма да дойда, не мога да плувам!

АННА *излиза от стаята, като вика леля си:* – „Лельо Конче`, почакай, готова съм, ще дойда с тебе...“... „Чакам те, хайде, побързай!“

КРАЙ НА ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ

ВТОРО ДЕЙСТВИЕ

В стаята са Рузина, която ръкоделства и Джервазино, който играе с пластмасовото си конче и му говори

Сцена I

ДЖЕРВАЗИНО Хайде Сорризо, върви, върви, че сега ще хапнем ако Рузина ти приготви малко сенце, защо, не искаш ли?

РУЗИНА Джерва`, с кого говориш?

ДЖЕРВАЗИНО С кого мога да говоря, със Сорризо, а той ми каза, че ти е сърдит!

РУЗИНА На мене ли, защо, какво съм му направила на това муле?

ДЖЕРВАЗИНО Какво си му направила ли? Каза ми, че освен всичко останало си го затворила в килера, а него го е страх да стои сам!

РУЗИНА Ох... съжالياвам, обаче му кажи, че няма къде да го сложа, когато тебе те няма.

ДЖЕРВА` Той ми отговаря, че може да го държиш точно тук, тъкмо ще си има компания!

РУЗИНА Чуй ме Джерва`, кажи на това магаре, че ако продължава да се оплаква ще го хвърля на боклука, така ще престане да мърмори!

ДЖЕРВА` (*говорейки на кончето*: не се тревожи, така си приказва ама няма да те изхвърли, понеже те обича... ако не те види винаги ме пита как си)

РУЗИНА Джерва`, кажи на тоя жалък кон, че утре ще го занеса на племенника ми Пиеруччо... да си играе детенцето!

ДЖЕРВА` Рузи`, не си позволявай да изведеш Сорризу оттук... защото... има диария и не искам да се изпусне, а аз да не видя! Трябва да погледна дали е жълто или кафяво, за да му дам сироп, разбра ли?

РУЗИНА Джерва`, изведи тоя звяр навънка, и побързай, че ако се върне Петру и види че говориш с това „животно“, ще изхвърли навън първо тебе, а после и него ще ти хвърли на главата! Той не ги разбира тия работи! Никому не цепи басма!

ДЖЕРВА` Да не би Сорризо да яде басма! Сено, сено му дай!!!

Сцена II

Гореспоменатите и Пиетро

ПИЕТРО Няма ли да ядем тази вечер, Рузи`?

ДЖЕРВА` Видя ли, Рузи` и Петру иска да яде!

ПИЕТРО Защо и ти ли си гладен?

ДЖЕРВА` Не... аз хапнах малко хляб, Сорризу трябва да се нахрани!

РУЗИНА Влизай вътре, Джерва`, бързо хайде, и изкарай това куцо магаре оттука!

ДЖЕРВАЗИНО Все нещо преча, отивам в килера, да знаеш ако ме потърсиш, ще правя малко компания на Сорризу! Хайде да си вървим, че тука само пречим, никой не ни разбира!

Джервазино излиза

Сцена III

Рузина и Пиетро

ПИЕТРО Пак ли манята за магарето го хвана?

РУЗИНА Не... е...искаше да разбере на кого може да го дадем, че да го махнем оттука!

ПИЕТРО Кой, него или магарето?

РУЗИНА Хайде, хайде, какво лошо има да си поиграе малко?

ПИЕТРО Нищо, на петдесет години, какво лошо има да си поиграе? Нищо! Слушай, сестра ми Кунчетта и дъщеря ти Аннина върнаха ли се, пузнаха ли писмото?

РУЗИНА Още не! Може да са срещнали новия пощальон и да са спрели да си поговорят!

ПИЕТРО А според теб след колко време ще пристигне писмото в Мерика`, повече ли от два дена?

РУЗИНА Два дена? Малко ми се виждат, нали трябва да сложат писмото в аероплана? После този аероплан трябва да отлети надалече, после писмото трябва да намери `Нтони Мирикаменту и после да се върне обратно!

ПИЕТРО Дълъг път! Обаче сега като размислих, можехме да телефонираме на `Нтони, имаме номера, можем да пробваме, какво ще кажеш?

РУЗИНА Ще кажа, че ако не го намерим или вече не говори `талиану, ние американския го разбираме, а кой го говори?

ПИЕТРО Може да извикаме Джервазино – понякога сякаш говори `нгрйски, когато приказва така завъртяно не винаги го разбирам, ама с `Нтони може и да се разберат, а?

РУЗИНА Джервазино... Джервазино! Ела, кака... ела!
(*Джервазино се показва на вратата*)

ДЖЕРВА` Още малко да успокоя Сорризо и идвам!
Влиза ДЖЕРВАЗИНО Какво има?

РУЗИНА Можеш ли да телефонираш в `Мерика на `Нтони Мирикаменто?

ДЖЕРВА` И какво да му кажа? Нали написахме всичко в писмото?

ПИЕТРО Да... обаче писмото ще се забави много време, ако му телефонираме става по-бързо, така ще видим какво смята да прави!

ДЖЕРВА` Така ли мислиш?

РУЗИНА Така мисля!

ПИЕТРО И аз съм съгласен!

ДЖЕРВА` Да пробваме тогава! Дай ми номера!

РУЗИНА Само минутка, отивам да го взема!

ПИЕТРО Моля те, Джерва`, може би вече говори на `нгрйски, затова ти си говори както обикновено, дано се разберете!

ДЖЕРВА` Така, значи ти Петру дръж слушалката, Рузи`, ти диктувай номера, аз ще го избира!

ПИЕТРО Това се казва организация... Както кажете... Капо.

Сцена IV

Горespoменатите, Анна и Кончетта

КУНЧЕТТА Всичко е наред, сложихме марката и го пуснахме! Будкаджията ми каза, че ако имаме късмет за една седмица ще пристигне!

АННА Ако нямаме късмет – за петнайсет дни!

ПИЕТРО Петнайсет дни?

КУНЧЕТТА Много ли ти се виждат?

РУЗИНА Ами много, какво говориш, нищо работа са петнайсет дни!

ПИЕТРО Нищо и никаква работа!

РУЗИНА Гола вода!

ДЖЕРВА` Глупости на търкала!

АННА Какви са тия търкала, Джерва`?

ДЖЕРВА` Изтъркулените се дни!

РУЗИНА Анни`, непременно трябва да го питаш за разни работи, знаеш колко е... даровит!

ПИЕТРО Умник!

КУНЧЕТТА Ама какво правите?

РУЗИНА Хайде, Джервази`, опитай да избереш този номер!

ДЖЕРВА` Видя ли, сега ме ядосахте, вече не искам да телефонирам!

ПИЕТРО Е, не, от три часа държа слушалката вдигната, а на Рузина от четири часа този номер ѝ е на езика! Хайде, трябва да телефонираш!

ДЖЕРВА` Не мога да телефонирам!

ПИЕТРО И защо се разколеба?

ДЖЕРВА` Защото ако три часа държиш телефона, а на Рузина четири часа номерът ѝ е на езика, три плюс четири прави седем, значи Сорризу вече седем часа не е ял.

ПИЕТРО Не се тревожи, няма да умре!

ДЖЕРВА` Така казваш, обаче ако му се случи нещо после кой ще му помогне?

АННА Джервази`, ти телефонирай, аз ще отида да го нахраня!

ДЖЕРВА` Виж дали се е изходил... и дали е жълто...

КУНЧЕТТА И така, настъпи ли моментът?

ПИЕТРО Настъпи моментът да престанеш с тия капризи, избери номера, Джерва`!

ДЖЕРВА` Диктувай, Рузи`!

РУЗИНА Нула...

ДЖЕРВА` Нула...

ПИЕТРО Избра ли я, Джерва`, сестра ти каза нула!

РУЗИНА Нула... още веднъж!

ДЖЕРВА` Колко нули да избира?

АННА Не го обърквайте, колко са нулите, мама`?

РУЗИНА Отпред има три, а по средата има още две.

ДЖЕРВА` Знаех си аз, че с всички тия нули (*брои хората пред себе си*) ще се объркам!

ПИЕТРО Не хитрувай, Джерва`, хайде по-бързо!

РУЗИНА Добре, ще ти диктувам по-бавно. Нула, нула, нула 000/5550072

ДЖЕРВА` Три са... после?

РУЗИНА Пет пет пет

ДЖЕРВА` Три пет или четири пет

РУЗИНА Три пъти пет, избираш 00, след това седем и после две!

КУНЧЕТТА Наберете правилно, да не отговори някой друг!

АННА Не се безпокой, лельо, може да не е женен и да уредим нещо!

ПИЕТРО Мълчете всички, да видим кой ще отговори!

ДЖЕРВАЗИНО *стои със слушалката на ухото, в очакване някой да отговори*: Пронту...пронту... аз съм пронту... Ама като не отговаря никой... пронту...пронту... според мен не е пронту!

АННА Ами дай му време да дойде, може да е някъде вътре или пък на горния етаж...

ПИЕТРО Или пък в клозета...

ДЖЕРВА` Пронту...ние всички сме готови... а вие? Обаче според мен, иска нещо да ми каже: tu....tu...tu... какво да му отговоря?

ПИЕТРО Нищо, избери отново номера, щом телефонът прави „tu“, значи е зает!

ДЖЕРВА` Така ли мислиш?

РУЗИНА Джерва`, избери тоя номер!

(Джервазино, с помощта на всички останали избира отново телефонния номер.

След няколко сигнала... глас на английски... „Aloov“)
(следват няколко фрази с непреводима игра на думи, както по-горе с яйцата,ова, алов и т.н... бел.пр.)

ПИЕТРО Попитай дали е `Нтони!

ДЖЕРВА` Вие `Нтони Мирикаменто ли сте?

(От другата страна на телефона: Ie` Ie`)

ДЖЕРВА` Той е, той е, и ми казва: Ие`... Ие`... съм!

РУЗИНА Намерихме го, Намерихме го!

(Всички се прегръщат щастливи, Джервазино оставя телефона, за да прегърне останалите)

ПИЕТРО Ама защо остави слушалката, вземи я и го попитай кога ще дойде!

ДЖЕРВА` Какво казвате? Че го познавате, но не е вече там?

КУНЧЕТТА Ах, жалко! А сега къде е?

ДЖЕРВА` *(като изкривява фразата да звучи по американски)* „Къде той сега, гоу?

КУНЧЕТТА Кой знае какво е станало с това момче!

ПИЕТРО Момче ли? На шейсет години е, Кунче`, за тебе времето е спряло преди четирсет години, нали?

КУНЧЕТТА Петдесет, шейсет, какво толкова...

ДЖЕРВА` Ще престанете ли, не разбирам какво говори! Ах, казвате че сте от Кризи`, сега ми стана ясно защо се разбираме! Ние сме от Аркаму, толкова да сме наблизо, а по каква причина сте там?

ПИЕТРО Май се разбъбри, Джерва`, да знаеш, че телефонът навърта...

ДЖЕРВА` Навърта, навърта, сега като разбрах какво казва, взе да ми пречиш и вече нищо не разбирам! Кажете, имате ли някаква идея къде може да е отишъл? Как да го намерим?

РУЗИНА Питай дали е още жив?

КУНЧЕТТА Не, тая мъка...не!...

ДЖЕРВА` И Кунчетта се развика, вече нищо не разбирам!

АННА Лельо Кунче`, никой не е умрял, бъдете спокойна!

ДЖЕРВА` Къде е отишъл, `Нтони?

В друга зона ли? Ама пак в `Мерика ли е тази друга зона?

АННА Няма ли си име тази „друга зона“?

ДЖЕРВА` Ами все повтаря Атразона, Атразона! Ами телефонният номер знаете ли? Не... добре се наредихме... ах, може да се информирате, така ли?... и кога ще ни кажете? Веднага щом ваша милост разбере... струва ми се уместно! Аз ли кога ще дойда в Ла Мерика? Скоро, скоро!

РУЗИНА Брат ми ли трябва да отиде в Ла Мерика?

ПИЕТРО Не знам, но ми се ще да го изпратя! Джерва`, затваряй, телефонът навърта!

ДЖЕРВА` Искате да знаете защо търсим `Нтони? Защото трябва да се ожени за Кунчетта, която го чака от четирсет години!

АННА Ама какви ги говориш, Джерва`, него какво го интересува?

ДЖЕРВА` ...ааа, и вие ли си търсите жена `талианка? Аз не знам дали Кунчетта е `тарианка... мога да я попитам...

Кунче`, ти `тарианка ли си?

КУНЧЕТТА Не, християнка съм, вярна на Кредото!

РУЗИНА Петру, сестра ти да не би да не е родена тука? Майка ти откъде я е взела?

ПИЕТРО Доколкото знам, сестра ми е родена тук, точно в тази къща, защо?

РУЗИНА Защото каза на Джервазу, че е от Кредото, а не дай боже майка ти да я е взела на кредит?

ПИЕТРО Ако е така, кой още трябва да плаща? На кредит я взела... ако ми скимне може и да им я върна обратно!

ДЖЕРВА` От Кредото ли каза? Чичо Дие`, Кунчетта е вярваща в Кредото, не знам дали е някаква нова религия, обаче с тази вяра човек може да се ожени да... да, ами да, всъщност тя чака още `Нтони, Кунче`, дали ще ти допадне чичо Диеку?

КУНЧЕТТА Не съм го виждала никога, но ако не намерим `Нтони, може и да си помисля!

АННА Ама тя си е направо отчаяна!

ДЖЕРВА` Чичо Дие`, ако не се намери `Нтони, Кунчетта е склонна да се срещне с вас, а ако не ви хареса, винаги имаме на разположение племенницата ми Аннина, която чака сродната си душа!

АННА Не ме намесвай, Джерва`, защото докато не го видя и не ми хареса наистина, няма да взема никого!

ДЖЕРВА` Да направим така, чичо Дие`, щом дойдете в Кризи`, елате ни на гости, къде сме ли?... На улица „Ергенска“ номер 3, а след това ще изберете или Кунчетта или Аннина, нали така, в най-лошия случай имаме на разположение сестра ми Рузина, Петру все ще умре някога, рано или късно, довиждане, да, да, ще се видим, обезателно – между роднини, ако намерите `Нтони, поздравете го от нас, довиждане!

Всичко хубаво чичо Диеку, ако разберете нещо ще ми кажете, нали, добре, ах, мислите да наминете към Кризи` тия дни? Ах, да видите вие какво се случва в живота! Да... да, чакам ви!

ПИЕТРО Наговори ли се? Петдесет хиляди лири е този разговор! Освен това, аз кога трябва да умра?

ДЖЕРВА` Откъде да знам кога трябва да умреш, обаче ако Рузина междувременно се огледа наоколо, няма да е лошо!...

ПИЕТРО А така, ковчегът от къщи излиза, женихът с цветете влиза!

КУНЧЕТТА Все за другите са тези неща: цветя, годеници, за мене нищо, сякаш съм ничия дъщеря!

ПИЕТРО Твоя е вината, ако ми беше казала, сега вече да си майка и даже баба. А ти Джерва`, редно ли беше да висиш три часа на телефона!

ДЖЕРВА` Нали ти ме извика да телефонирам на `Нтони? Него го нямаше, затова говорих с чичо Диеку...

ПИЕТРО Да, обаче нямаше нужда да му разказваш за нашите работи, пък и да го каниш у дома!

ДЖЕРВА` Не ми ли казвате непрекъснато да бъда учтив с хората? Е, тогава защо се сърдиш?

РУЗИНА Той винаги се сърди или по-скоро – родил се е за да се сърди, всичко му пречи, а ако става дума за моите роднини, за тях по-добре да не говорим!

ПИЕТРО Моите роднини сте всички вие, ти – моята съпруга, Аннина – моята дъщеря, и Кунчетта – моята сестра...

ДЖЕРВА` ...и аз – твоят шурей!

ПИЕТРО Не... ти си роднина на жена ми!

ДЖЕРВА` *(Започва да плаче)*

РУЗИНА Срамота е да ги говориш тия работи, виж детето как го разплака!

ПИЕТРО Глупчо глупав, аз се шегувах, да не си се обидил, не се притеснявай, и ти ми се падаш роднина...

ДЖЕРВА` Истината ли казваш?

ПИЕТРО Истината Джерва`, истината!

ДЖЕРВА` А Сорризу?

ПИЕТРО А, не, не ми стигаш ти, че и магарето – не!

РУЗИНА Какво толкова ако зарадваш момчето, какво ти струва да му кажеш да? Какво? Като че ли в твоето семейство няма объркани неща, неща за оправяне, като че ли всичко е гладко и няма никакви възли!

ПИЕТРО Моето семейство си е наред и моите предци са порядъчни, без никакви възли, както ти ги наричаш!

РУЗИНА Без възли ли?

ПИЕТРО Защо, кой е направил възел?

РУЗИНА Сестра ти!

ПИЕТРО...малко възелче!

АННА Голям възел... Да видим как ще се развърже!

РУЗИНА Имаш право, дъще, и си мисля, че този възел става цяло заплетено кълбо! Петру, мислех си, че неприятностите са от дъщеря ти, а напротив, те са от сестра ти! А и само тя да беше! Когато те вземах, сбърках, трябваше първо да погледна *гелогичното* дърво, че да видя дали няма възли!

ПИЕТРО В моето *гинекологично* дърво няма възли, абсолютно гладко е!

РУЗИНА Гладко ли? Ами хайде тогава да ти изредя всички възли дето ги знам: чичо ти Нофриу не е женен, а има дъщеря, това първо! Чичо ти Саса` се ожени два пъти, първия път за голямата сестра, втория път за малката и както казва поговорката: „накрая все в същия кюп“, е как ти се струва тая работа?

ПИЕТРО Как ми се струва ли? Виж да ти обясня, чичо ми Нофриу е младо момче, самотен баща, понеже Мариучча го омота с изрисуваната си физиономия, дългите си коси, той не виждаше вече нищо друго: така се роди детето, а после Мариучча повече не ги искаше – нито него, нито сина си, и тръгна да омотава други!

А на леля Чиччина кой ѝ каза да умре? Трябваше ли да остави две създания сами? Добре направи, че пак се ожени, всеки греша, разбира се...

РУЗИНА Възелът се показва, я да видим?

ПИЕТРО Аз на негово място нямах да се ожения за леля Биниритта...

РУЗИНА Защо, какво ѝ е на леля Биниритта?

ПИЕТРО Грозна е, какво...

РУЗИНА Стари истории!

ДЖЕРВА` Петру, може ли да взема картите и да играем една игра?

ПИЕТРО Сега играя с жена ми, после ще видим, разгледай вестника!

ДЖЕРВА` А като свършиш с нея, ще играем ли?

ПИЕТРО С нея само когато умре ще свърша играта!

ДЖЕРВА` Рузи`, кога ще умреш?

РУЗИНА Когато спреш да говориш глупости!

ДЖЕРВА` Влизам вътре Кунчетта да ми направи едно кафе!

РУЗИНА Добре, знаеш ли какво, донеси едно кафе и за мене!

(Звъни се на вратата)

ПИЕТРО Кунчетта и Анна пак ли излязоха? Върви да видиш, хайде!

РУЗИНА Не са ми казали, че ще излизат!

ДЖЕРВА` Може да е `Нтони Мирикаменту!

РУЗИНА А, толкова бързо да пристигне! Писмото още не е тръгнало...

Може да е чичо Диеку, да е дошъл от `Мерика?

ПИЕТРО Вярно е, че аеропланът лети, но Джервазино току що затвори телефона.

РУЗИНА Значи мислиш, че не е той!

ПИЕТРО Рузи`, не ме ядосвай, като ги приказваш такива ми приличаш досущ на брат си!

РУЗИНА Добре де, добре! Какво толкова! И аз веднъж да мисля като Джервазину!

ПИЕТРО Дано да е само веднъж! Страх ме е, че ако и дъщеря ти започне, с мен е свършено – с трима серсеми вкъщи!

(Отново се звъни на вратата)

ДЖЕРВАЗИНО Да отида ли да отворя вратата? Или първо да погледна и да ви кажа, а после да отворя вратата?

(Пиетро отива да отвори, обръщайки се към шурей си: Чакайте, аз ще отида! Идвам, идвам! Как така насам? Преди малко говорехме с жена ми за вас, влезте, влезте!)

Сцена V

Горепосочените, чичо Нофриу и Мариучча

Влиза на бегом и крещи: „Скрийте ме, скрийте ме!“

ПИЕТРО Чичо Нофриу, влезте, вече влязохте и струва ми се, пак бързате!

НОФРИУ Къде да се скрия, къде мога да се скрия?

РУЗИНА На криеница ли си играете?

НОФРИУ Каква криеница, ако ме открият, край с мене!

ДЖЕРВА` Я се скрийте зад мене, никой няма да ви намери!

ПИЕТРО Ама кой те търси?

(На сцената, цялата запъхтяна, излиза Мариучча, бившата жена на чичо Нофриу)

МАРИУЧЧА Къде е...къде, май тука влезе, къде се крие?

РУЗИНА А вие коя сте?

МАРИУЧЧА Коя съм аз ли?

ПИЕТРО Не бяхте ли отишли на Континента, как така се върнахте?

РУЗИНА Познаваме ли я?

ПИЕТРО Познавам я, госпожа Мариучча, кого търсите?

МАРИУЧЧА Търся Нофриу, понеже разбрах, че съм сгрешила и реших, че искам да поправа нещата и да се омъжа!

(Нофриу прошепва зад Джервазино)

НОФРИУ Няма нужда нищо да се поправа!

ДЖЕРВА` Няма нужда нищо да се поправа!

МАРИУЧЧА Кой говори?

ДЖЕРВА` Нофриу, vyplътил се е в мене...

НОФРИУ Върви сиииии...Мариучча! *(Нофриу говори тихичко зад Джерва`, който превежда)*

ДЖЕРВА` Върви сиииии...Мариучча!

НОФРИУ Не те искам вече! Върви сиииии!

ДЖЕРВА` Не те искам вече! Върви сиииии!

МАРИУЧЧА Ама къде си, покажи се ако посмееш!

НОФРИУ Тук съм!

ДЖЕРВА` Тук съм!

НОФРИУ Но ти не можеш да ме видиш!

ДЖЕРВА` Но ти не можеш да ме видиш!

НОФРИУ А аз не те искам вече!

ДЖЕРВА` А аз не те искам вече!

МАРИУЧЧА Няма да мога да поправа стореното зло!

РУЗИНА Защо се тревожите щом вече не ви иска?

МАРИУЧЧА Не говорете така, той ми принадлежи!!!

НОФРИУ Не... той е на Брицита!

ДЖЕРВА Не, той е на Брицита!

НОФРИУ Че ако научи за тия работи, ще го убие преди тебе!

ДЖЕРВА` Че ако научи за тия работи, ще го убие преди тебе!!!!

ПИЕТРО Коя е тази Брицитаааааааа?

НОФРИУ Брицита е моята годеница!

ДЖЕРВА` Брицита е неговата годеница!!!!

НОФРИУ Три месеца изгубих докато я склоня, а сега когато ми каза да, идваш да развалиш всичкооооооо!

ДЖЕРВА` Три месеца изгубих докато я склоня,

(Джерва` избутва Саса` извън сцената, за да го накара да отиде до тоалетната, но той се съпротивлява, тъй като в момента няма нужда)

САСА` Какво искаш, и ти ли вече се месиш?

ПИЕТРО Имам решение, ако ми позволите, аз ще разделя къщата!

САСА` и БИНИРИТТА Я да те видим!

ПИЕТРО Така, може би е по-добре леля Биниритта като жена, да вземе кухнята и трапезарията!

БИНИРИТТА Добре, струва ми се честно!

ПИЕТРО А спалнята, стаичката и клозета да вземе чичо Саса`, заради *простата*.

БИНИРИТТА Ето това вече е умно, като адвокат си!

САСА` Добре че стана така, доволен съм – като умра, ще ти оставя моя дял!

РУЗИНА Браво чичо Саса`!

БИНИРИТТА Ти хубаво раздели къщата ама аз моя дял ще го оставя на Кунчетта, че е жена и ще ме гледа!

ДЖЕРВА` Лельо Бинири`, да знаеш че Кунчетта няма да може да те гледа!

БИНИРИТТА Защо?

ДЖЕРВА` Защото заминава за `Мерика!

ЧИЧО САСА` За `Мерика ли? Какво ще прави там?

ДЖЕРВА` Ще носи яйца на `Нтони Мирикаменту!

ЧИЧО САСА` Защо, там нямат ли кокошки?

ДЖЕРВА` Имат, обаче не са като нашите!

ЧИЧО САСА` Че да не са без гребен или кудкудякат другояче?

ДЖЕРВА` Ами да, нашенските са си наши и кудкудякат така: „коккоде`, коккоде`“, а пък тия в `Мерика кудкудякат така: „коккочче`, коккочче`, коккочче`“

ЧИЧО САСА` А същите ли яйца снасят?

ДЖЕРВА` Не, нашенските са кръгли, вътре имат белтък и червена топчица, `мериканските са също кръгли, обаче имат червена топчица и белтък!

ЧИЧО САСА` Откъде ги знаеш тия неща! Може да имат и друг вкус?

ДЖЕРВА` Разбира се, нашенските имат вкус на яйца, а пък `мериканските още не съм ги опитвал!

ПИЕТРО Джерва`, напоследък ли доби тези знания относно американските яйца?

ДЖЕРВА` Вървя по пътя на логиката...!

РУЗИНА Ама каква е тая логика, сега ли я намери?

ПИЕТРО Казах ти да вървиш по пътя с крака, може по-бързо да стигнеш!

БИНИРИТТА Не ми казвай онова дето ми минава през ума! Кунчетта още за `Нтони ли мисли или си го е избила от главата?

РУЗИНА Ти познаваш ли `Нтони Мирикаменту? Какво знаеш за тая история?

БИНИРИТТА Разбира се, че го познавах, на моята улица живееше, две врати по-надолу, колко плака майка му, когато тръгна за `Мерика!

ПИЕТРО А вести напоследък има ли?

БИНИРИТТА Напоследък, напоследък не! Обаче докато майка му беше жива ми разказваше по нещо!

РУЗИНА Какво знаете?

БИНИРИТТА `Нтони замина за `Мерика, там работи шест месеца с чичо си, после чичо му умрял, понеже бил болен и оставил всичко на него, а пък той през това време се оженил...

ПИЕТРО *(изненадано)* Оженил се?

ДЖЕРВА` *(смутено)* Оженил се?

РУЗИНА *(ядосано)* Оженил се?

ЧИЧО САСА` Оженил се, разрешение ли е трябвало да ви иска?

ДЖЕРВА` От Петру и Рузина не, но от Кунчетта да!

БИНИРИТТА Понеже се задявали като малки ли? Ами вече отишъл в `Мерика... какво да прави сам и с всички тия пари?

РУЗИНА Не може да го виним! А после...?

БИНИРИТТА После майка му ми разправи, че се оженил преди десетина години, че му се родил син, обаче след това жена му умряла!

РУЗИНА Слава богу, вдовец е, олекна ми, това ще кажа на зълва ми! А после, какво е станало, знаете ли друго?

БИНИРИТТА Ами да, с майка му се срещаме често да приготвим хляба, та тя ми разказваше това онова.

ПИЕТРО И какво е станало после? След като съпругата му умряла?

БИНИРИТТА Пак се оженил!

РУЗИНА Пак се оженил?

ДЖЕРВА` Пак се оженил?

ПИЕТРО Пак се оженил?

БИНИРИТТА Пак, пак, сам ли да остане?

РУЗИНА Не, дума да не става! Сам ли? Сама ще остане само глупачка като Кунчетта, дето още го чака!

БИНИРИТТА Та ви казвах, `Нтони се оженил пак за една `мериканка, обаче след осем девет години и тя умряла и той останал пак сам със сина си!

ПИЕТРО Е, двацетина години са минали... и как е свършило всичко, жив ли е още, да или не?

ЧИЧО САСА` Разбира се, че е още жив, поне до преди десетина години беше жив!

РУЗИНА Женен или сам?

БИНИРИТТА От това дето ми каза братовчедка му – с нея се видяхме една вечер за процесията на Мадоната, трябва да е сам, макар да разбрах, че преди три четири години се хванал с една...

РУЗИНА... дето после умряла.

БИНИРИТТА Умряла ли?

ПИЕТРО Умряла ли?

ДЖЕРВА` Сигурно е умряла!

ПИЕТРО С всички тия умрели съпруги, вече си мисля, че е на кутсуз!

ДЖЕРВА` Да не би `Нтони да има частно гробище и да иска да го насели?

ПИЕТРО Слава богу, още разсъждаваш логично... само глупости ли ще приказваш, Джерва`?

ЧИЧО САСА` Защо, съпругите не може ли да умрат?

БИНИРИТТА Да не би случайно да ти минава през ума как да се отървеш от мене?

ПИЕТРО Една съпруга може да умре, но не и трите!

ДЖЕРВА` И четирите!

БИНИРИТТА Казах ти, че са три съпругите!

ДЖЕРВА` Три умрели! И една ни жива ни умряла!

РУЗИНА Този път брат ми има право, има право, сестра ти Кунчетта е ни жива ни умряла! Добре че не ѝ казахме нищо, какво да ѝ кажем за всички тия женитби?

ДЖЕРВА` А не е била поканена дори...!

ПИЕТРО Джерва`, колко подаръци си е спестила!

РУЗИНА А Кунчетта да си плаче и да си тъгува четирсет години – а ако не ме обича вече, а ако е умрял, ако, ако... даже на Света Рита ѝ е омръзнало – невъзможните неща, разбирам, обаче това са просто неща хвърлени на дъното на кладенеца!

ДЖЕРВА` Погубил половин `Мерика и се сетил за

Кунчетта будалата! Дето още пази неотворено писмото и сега чакаме вести от `Мерика.

РУЗИНА От време на време брат ми попада в целта, обаче я да видим как тия съпруги са умрели?

ДЖЕРВА` Със затворени очи, как да умрат? Как са могли да умрат?

ЧИЧО САСА` Да направим така, утре пак ще минем, дано е тука Кунчетта, та да видим на кого ще направим завещанието.

БИНРИТТА Тая нощ да се насним, а утре да видим на кого ще оставим всичко! Хайде със здраве!

ДЖЕРВА` Ще ви изпратя, чичо Саса`, лельо Биниритта наспете се хубаво тази нощ, а после ако се колебаете, винаги може да завещаете всичко на Сорризу!

РУЗИНА Не му обръщай внимание лельо Бинири`, помисли си добре, обаче аз ти препоръчвам мъжа ми Петру!

ДЖЕРВА` Ако не знаете на кого да направите завещанието – Сорризу е винаги на разположение!

КРАЙ НА ВТОРО ДЕЙСТВИЕ

ТРЕТО ДЕЙСТВИЕ

Сцена I

**Горespoменатите Пиетро, Рузина,
Джервазино и Пощальонът**

ПИЕТРО Май че в лудницата има по-малко луди!

РУЗИНА Е, Петру, Петру, нали ти казах, че рано или късно възелът стига до гребена?

ДЖЕРВА` Не ще и дума, има право леля Биниритта, щом няма деца, цялото това имане трябва на някого да го остави, слава богу, че нощта носи поука!

РУЗИНА Аз пък си мисля за тоя хубостник `Нтони!

ДЖЕРВА` Хубостник ли? Защо, познаваше ли го?

РУЗИНА Няма нужда да го познавам, такъв като него може да е само хубостник!

Вярно хубостник, не само че се ожени в `Мерика три или четири пъти, ами отгоре на това прати писмо на Кунчетта, че да държи всички подръка – ако едната умре, другата е готова за смяна! А Кунчетта го чакаше като някоя будала!

(Звъни се на вратата)

РУЗИНА Отиди да видиш кой е, Джерва`!

ДЖЕРВА` Отивам!

Пощальонът е... носи две писма, но за едното трябва подпис!

ПИЕТРО Нека влезе!

ПОЩАЛЪОНЪТ Трябва да се сложи един подпис, вие ли ще подпишете, чичо Питри`?

ПИЕТРО А на кое име е?

ПОЩАЛЪОНЪТ На името на Кончетта Сиччери, познавате ли я?

ДЖЕРВА` Тука няма никой с това име!

ПИЕТРО Какво говориш, Джерва`, ами сестра ми как се казва?

ДЖЕРВА` Сестра ти се казва Кунчетта Безлика!

РУЗИНА Джерва`, това е прякор! По прякор казват Безликия на баща ми!

ДЖЕРВА` Сега разбирам защо не му се е чувала душмата вкъщи!

ПИЕТРО Сестра ми е Кончетта Сиччери, обаче сега я

няма, може ли аз да подпиша писмото?

ПОЩАЛЪОНЪТ Всъщност, не може...

РУЗИНА Щом е бързо, зълва ми Кунчетта къде може да го потърси?

ПОЩАЛЪОНЪТ Ще отиде да го вземе от пощата!

ПИЕТРО Не ме размивайте, значи писмото е вече тук, а ще го върнете обратно?

Нека да подпиша и да свършваме!

ДЖЕРВА` Пощальоне, а вие сгоден ли сте или сте женен?

ПОЩАЛЪОНЪТ Нито съм сгоден, нито съм женен, защо?

ДЖЕРВА` А на колко сте години?

ПОЩАЛЪОНЪТ Ако искаш Джерва`, да ти покажа свидетелството си за раждане!

ДЖЕРВА` Не, не, няма нужда, казах го само колкото да кажа нещо!

РУЗИНА Джерва`, стига! *(като му шепне на ухото: попитай го не иска ли да се сгоди?)*

ДЖЕРВА` А... почакайте, господин пощальон, случайно да искате да се сгодите...

ПОЩАЛЪОНЪТ Случайно, нямам намерение да се сгодявам, обаче може да познаваш някоя подходяща за мене?

РУЗИНА Разбира се, имаме едно девойче предвид, домакия и чистница!

ДЖЕРВА` Коя е, Рузи`, да не е Орсола, дъщерята на госпожа Тина?

РУЗИНА Ох, колко си наивен, Джерва`! Това е дъщеря ми, Аннина, хубава, симпатична и къщовница! Аз не мога да оженя момичетата от моята къща, а пък той – да търся годеник за хорските деца!

ПОЩАЛЪОНЪТ Всъщност, нямам намерение да се сгодявам засега, после ако ми хареса някоя наистина,

може да уредим нещо!

РУЗИНА Ще говоря с Аннина! Да не би да тръгвате?

ПОЩАЛЪОНЪТ Не, още не съм свършил, подписахте, а сега отивам да взема пакета!

ДЖЕРВА` Пакета ли?

(Пощальонът излиза да вземе пакета)

Сцена II

Горespoменатите, Анна и Кончетта

АННА Мама`, кой е той? Видях навън едно хубаво момче, кой е той?

КОНЧЕТТА Наистина е симпатичен, гости ли имаме?

РУЗИНА Анну, хареса ти нали, това е новият пощальон, пристигна преди седмица, какво ще кажеш?

АННА Да, наистина ми се стори познато лице, но защо е дошъл?

РУЗИНА Донесе едно писмо за леля ти Кунчетта, хайде пооправи се и си сложи малко червилце!

КУНЧЕТТА *(изненадана)* Пристигна, писмото пристигна, колко съм щастлива, най-сетне! Казвах аз, че не ме е забравил, и как да ме забрави! Ах, колко пъти ми каза, че ме обича, колко пъти ме прегърна, колко пъти ме целуна! Може ли да се забравят тези неща! Може ли?

ПИЕТРО Има право сестричката ми, има право!

КОНЧЕТТА Видя ли, аз ти казвах, че няма да ме забрави, сигурно ми пише, че идва да ме вземе и да ме заведе в `Мерика!

ПИЕТРО Отвори това писмо, Кунче` и да видим какво пише!

КУНЧЕТТА Сега ли, пред всички?

ПИЕТРО Сега и веднага, Кунче`, хайде, да побързаме!

ДЖЕРВА` Отвори го, Кунче`, иначе аз ще го отворя, ако е написано на `нгриски, няма да го разбереш!

КУНЧЕТТА Сигурно е нещо лично, предпочитам да го отворя, когато съм сама!

РУЗИНА Е, не скъпа зълво, тука вече сме едно, знаем си всичко и искаме да е все така!

КУНЧЕТТА Но това са лични неща!

ДЖЕРВА` Има право, да я оставим сама!

РУЗИНА (*разколебана*) Джервази`, не се бъркай и ти, върви да видиш дали Сорризу спи!

ДЖЕРВА` Ти чу ли го да цвили? Не... значи спи!

ПИЕТРО (*нетърпеливо*) Хайде да не губим време! Отвори го, иначе вземам Пеппи Мелиа!

КОНЧЕТТА (*изплашена*) Добре...добре, ще го отворя!

(*Приближават се всички, любопитни да разберат какво пише*)

АННА (*с любопитство*) Хайде, по-бързо! Съдбата ти е вътре!

ДЖЕРВА` (*невинно*) Кунчетта сама си подрежда съдбата, вече е свикнала!...

КУНЧЕТТА Отворих го, но това...това...

ПИЕТРО Чети на висок глас!

КУНЧЕТТА (*сломена*) *Уважаема госпожице Сиччери Кончетта, моля да попълните настоящето относно сумата за вашата издръжка, изискана от брат ви Пиетро Сиччери, като в случай че междувременно сте сключили брак, горното не е необходимо да бъде попълнено!... Значи и на тебе съм ти в тежест...!*

ПИЕТРО (*смутен и засрамен*) Подадох молбата преди две години, посъветвах ме от профсъюза, не че ми тежиш...!

КОНЧЕТТА Не можеш да ме издържаш ли? А парцела

дето тате ми остави, нали ти го работиш?

ПИЕТРО Ама какви ги мислиш? Всички подавах такава молба, накараха ме и аз да попълня, както виждаш даже не съм и помислил повече!

КОНЧЕТТА А с парите какво щеше да правиш?

ПИЕТРО Помниш ли, че Анна тогава беше почти сгодена за сина на ковача, а на Рузина мислехеме с тия пари да ѝ купим спалнята, обаче нито дъщеря ми се ожени, нито парите дойдоха!

КУНЧЕТТА Все за другите всичко, а за мене нищо, не искам да остана неомъжена!

ПИЕТРО Ако кажеш – от въськ ще го направим годе-ника!

Сцена III

Гореспоменатите, Марианна и Лина

(*Звъни се на вратата*)

АННА Аз ще отида! Чао Лину`, новини ли носиш?

ЛИНА Чакай да влезем, да ти разкажем двете с Марианна какво чухме!

РУЗИНА Ами влизайте, сядайте (Какви хубави момичета сте станали) Разказвайте!

ЛИНА За нищо друго не се говори в село!

МАРИАННА Не се говори за друго, освен за една кола – много, много, много дълга...

ЛИНА И със забодено знаме – малко знаменце, но върху дългата кола, нищо че е малко, пак се вижда!

КУНЧЕТТА Ама за какво говорите, за каква кола говорите?

ПИЕТРО Тука най-голямата кола е на кмета!

ДЖЕРВА` „Сейченто жардиниера“, сигурно е тя!

МАРИАННА Колата на кмета е малка, тази го слага в малкия си джоб!

АННА А на кого е тази голяма кола?

ЛИНА Не знаем, обаче баща ми каза, че сигурно е на един американец, дето се е върнал тия дни!

МАРИАННА И сигурно е богат, понеже колата е много дълга!

ЛИНА Според мене е съпругът на донна Сина, той миналата година тръгна да си търси късмета!

(Кунчетта се отпуска на стола премаляла)

КУНЧЕТТА Дойде си, дойде си, той е, `Нтони най-послед се върна, не мога да повярвам!

ПИЕТРО Кунче`, с писма, телефони – успяхме, чичо Диеку сигурно го е открил и най-послед ще сложим край на тази история!

ДЖЕРВА` Кой знае дали ми е донесъл бонбони и близалки!

РУЗИНА Стига Джерва`! Не знаем дали наистина е той!

КУНЧЕТТА Сърцето не греша: той е!

ЛИНА Ама кой е той?

МАРИАННА Познавате ли го, чакате ли някого?

ДЖЕРВА` Ами разбира се, че го познаваме, чакаме го денника на Кунчетта!

ЛИНА Кунчетта е сгодена, а ние да не знаем нищо?

РУЗИНА Даже и ние нищо не знаем, има си хас другите да знаят!

МАРИАННА Да видиш да не повярваш! Годеница на нейната възраст! Който си има късмет...

ЛИНА Почакала е малко, но богат годеник взема!

ДЖЕРВА` Лину`, ти ако искаш да се ожениш, веднага може да го направиш, няма нужда да чакаш!

ЛИНА И кой ще е щастливеца?

ДЖЕРВА` Пред очите ти е!

МАРИАННА Не ми казвай!

ДЖЕРВА` Аз пък ти го казвам!

ЛИНА Не ми казвай – точно ТИ?

ДЖЕРВА` От плът и кръв!

ЛИНА Съжалявам, ям само постно!

(Влиза отново пощальонът, носи пакета)

ПОЩАЛЪОНЪТ Ето пакета!

РУЗИНА Откъде идва?

АННА Да видим, господин пощальон, вие сигурно знаете!

ПОЩАЛЪОНЪТ Госпожице...

АННА Анна се казвам...

ПОЩАЛЪОНЪТ Госпожице Анна, сега ще погледна, така, пакетът идва от `Мерика!

РУЗИНА Пратил е пакет!

КУНЧЕТТА А името ми написано ли е?

ДЖЕРВА` Да не грешите, може да пише Кунчетта Безлика

КУНЧЕТТА Аз се подписвам Кончетта Сиччери ако някой ме нарича Безлика, вината не е моя!

ПОЩАЛЪОНЪТ Ето пише... Кончетта Сиччери, по прякор Безлика!

КУНЧЕТТА Аз съм, аз съм!

ПИЕТРО Дайте да отворим пакета!

ДЖЕРВА` Аз ще го отворя, може да е сложил някоя близалка!

РУЗИНА Джерва`, махни се отук!

КУНЧЕТТА Стига, престанете, аз ще го отворя и край!

ДЖЕРВА` Кунчетта, ядоса се за близалката, ама не се тревожи, ще си я разделим!

(Кунчетта отваря пакета и намира вътре букет с цветя)

КУНЧЕТТА Най-сетне!

ЛИНА Цветя!

МАРИАННА Това букет за годежа ли е?

АННА Лельо Конче`, почака наистина, обаче виж сега какво пристигна, да можех и аз да получа такъв букет!

ПОЩАЛЪОНЪТ Госпожице Анна, аз тръгвам, защото съм на работа, но ще ми бъде приятно да ви изпратя един такъв букет, стига да пожелаете!

АННА Вярно ли? Поласкана съм наистина, господин Пощальон!

ПОЩАЛЪОНЪТ Луиджи – за теб!

АННА Аз пък съм Анна – без госпожица!

ПОЩАЛЪОНЪТ Може ли утре да те посетя?

АННА Разбира се, ще ми бъде приятно!

ДЖЕРВА` Защо, още писма ли има?

АННА Джерва`, гледай си твоите работи!

ПОЩАЛЪОНЪТ Тръгвам, той не ги разбира тези неща, ще се видим!

АННА Добре, ще те чакам!

ДЖЕРВА` Днес всички ми казват: Джерва`, нищо не разбираш, и аз наистина нищо не разбирам!

(Звъни се на вратата)

Сцена IV

Гореспоменатите и `Нтони Мирикаменту

ДЖЕРВА` Отивам да отваря!

ПИЕТРО Не, недей, защото ако е господинът, когото чакаме, искам да се видим с него лице в лице!

РУЗИНА Моля ти се Петру, да погледнем първо кой е,

и ако е той, да видим как ще се държи!

КУНЧЕТТА Аз отивам!

АННА Чакай, даже ще се правиш, че вече изобщо не те интересува!

КУНЧЕТТА Ама какво говориш?

(Звъни се отново на вратата)

ПИЕТРО Идвам! *(Излиза навън да отвори вратата и се озовава пред един господин, когото почти не познава)* Кой сте вие и кого търсите?

`НТОНИ *(с американски акцент)* Пиетро, не ме ли позна, аз съм Антонио, `Нтони, върнах се, видя ли, дойдох си от `Мерика!

ПИЕТРО Можеше да поостанеш още малко, четирсет години повече, четирсет години по-малко...!

`НТОНИ Да не искаш да кажеш, че сте ме чакали?

ДЖЕРВА` Нееее... еее... еее, откъде накъде!

`НТОНИ Вие как сте?

(Всички в стаята стоят смълчани)

Всички заедно Идва!

(`Нтони се приближава до Анна, която много прилича на Кончетта като млада)

`НТОНИ Същата си каквато те оставих, като че времето не е минало за тебе! Заради тебе се върнах!

АННА На мене ли говорите?

`НТОНИ На тебе, Кончеттина, хубава беше и хубава те намерих!

ДЖЕРВА` Господин `Нтонио, да не би да имате проблеми със зрението?

`НТОНИ Неее, виждам чудесно!

ДЖЕРВА` Не ми изглежда така...!

`НТОНИ Защо?

ДЖЕРВА` Защото това е племенницата ми Анна!

`НТОНИ Анна ли... ама тя е същинска Кунчеттина!

АННА Да, всички ни казват, че си приличаме!

`НТОНИ Ако не ми беше казал, щях да смятам, че е Кунчетта, а Кунчетта къде е ? Не ми казвайте, че се оженила!

ПИЕТРО Няма да ти кажем такова нещо! Ако беше така, сега нямаше да сме тука!

КУНЧЕТТА... `Нтони, ето ме!

`НТОНИ Ти си Кунчетта, която оставих, нали?

КУНЧЕТТА Защо, променена ли ме намираш, `Нтони?

`НТОНИ (*смутено*) Да кажем, че не!

КУНЧЕТТА Не ме ли познаваш вече?

`НТОНИ Ама кой казва, че не те познавам, малко си различна, но за мене си все същата!

ДЖЕРВА `Ако я беше срещнал на улицата щеше ли да я познаеш?

`НТОНИ Не, но ако я погледнех внимателно, може би щях да успея!

ЛИНА Виж, Марианна, виж какъв хубав мъж, костюмът, връзката!

МАРИАННА Шапката... Колко добре е сложен, кой знае колко пари има!

ДЖЕРВА `Кунче`, опомни се, тоя вече не те иска!

РУЗИНА Стига Джерва`! Господин `Нтони, най-накрая се запознахме!

КУНЧЕТТА `Нтони, ти замина за `Мерика и ме забрави!

`НТОНИ Как мога да те забравя, винаги беше в мислите ми, аз за тебе живях!

ДЖЕРВА `Обаче междувременно се женеше за други!

АННА Да, но е била в мислите му...!

КУНЧЕТТА Наистина ли си се женил?

`НТОНИ Да... няколко пъти, но все докато те чаках!

ДЖЕРВА `Какъв почиттелен човек!

КУНЧЕТТА Ама за мене ли дойде?

`НТОНИ За тебе, само за тебе!

ДЖЕРВА ` `Нтони, женен ли сте или не?

`НТОНИ (*пристъп на кашлица*)... вдовец!

КОНЧЕТТА Как можа да се ожениш без мен?

ДЖЕРВА `Така де, можеше да я поканиш!

КОНЧЕТТА Каза ми, че ще дойдеш да ме вземеш, и аз те чаках, а сърцето ми плачеше!

ПИЕТРО Ако беше ми казала... щях да ти намеря някой...!

`НТОНИ Какво говориш, Петру, значи искаше да омъжиш Кунчетта за друг?

ПИЕТРО Нееее...е, обаче можех да я кача на един паракотилник и да ти я пратя!

КУНЧЕТТА Аз да не съм пощенска пратка!

ДЖЕРВА `Пратка не си, ама `Нтони ти спретна пратка!

КУНЧЕТТА Вярно, изпрати ми цветя... и то какви цветя!

РУЗИНА Кунче`, опомни се, опомни се, сякаш е единственият мъж в това село, защо не се ожени за каменоделеца, дето направи паметника на майка ти, когато умря? Колко пъти отива и се връща да разбере как ще го правим този паметник, от бял мрамор ли, от гранит ли, червен, жълт, не забележа ли?

КОНЧЕТТА Да, видях, че дойде много пъти, но аз си мислех все за `Нтони и не му обърнах внимание, но можехте да ми кажете, щях да го погледна с други очи!

`НТОНИ Кунче`, за друг ли си искала да се омъжиш? А аз какво щях да правя...

ДЖЕРВА `Кунче`, само ли щеше да го оставиш това момче? Какво щеше да прави без тебе?

ПИЕТРО Каквото направи, щеше да се ожени няколко пъти!

`НТОНИ Да, но все с намерението да се върна и да взема Кунчетта! Какво щях да правя там самичък?

ДЖЕРВА` Има право, сам самичък ли да остане?

РУЗИНА И наистина, не е останал сам; но сега като вдовец, какви намерения имате? Искате ли да се ожените, да или не?

`НТОНИ Разбира се, че искам да се оженя, и затова съм тук, за да поискам ръката на...на...

ДЖЕРВА` На...на...на кого?

КУНЧЕТТА Кажу го...на...на...

`НТОНИ На...

ВСИЧКИ На...

`НТОНИ На... Анна! Прилича на Кунчетта, когато я оставих, харесва ми!

АННА Ама да не е луд, кой го иска тоя старец!

КУНЧЕТТА Пак, пак ме изостави! *(плаче от отчаяние)*

ПИЕТРО Е, не, стига с тия игрички, вие се свързахте със сестра ми като ѝ изпратихте цветя, затова сега ще се ожените!

`НТОНИ Имате право, обаче Кунчетта можеше да се поспретне малко за тия четирсет години, да я погледнеш, прилича на старица!

РУЗИНА Ами да, разбирам ви, харесва ви повече дъщеря ми Анна, по-малката! Да не си посмял, Петру да ме замениш за някоя по-млада, че война ще се води!

ПЕТРУ Ама аз какво общо имам! Ти ми стигаш... и ми престигаш!

ДЖЕРВА` Ах, Петру, Петру, внимавай, върви да си потърсиш оръжие, че ако сестра ми започне битка, дим ще се вдига!

КУНЧЕТТА Горчива съдба, никой не ме иска!

ПИЕТРО Не плачи сестро, аз ще уредя нещата! Джерва`, тичай и викни когото ти казах, тичай!

(Джервазино изтичва да доведе свещеника на селото)

ДЖЕРВА` Сега ще го извикам, и без това е тука отсреща!

(Излиза и влиза след малко)

РУЗИНА Къде е брат ми?

ПЕТРУ Сега ще дойде, не се безпокой, отиде да оправи нещо!

Сцена V

Гореспоменатите и Падре Джузеппе

ДЖЕРВА` Ето го, ето го, зад мене, отидох да го взема от дома на чичо Доммиану, той почина тази сутрин!

РУЗИНА Чичо Доммиану умрял, а аз да не знам нищо? Отивам да занеса цветя!

ПЕТРУ Никъде няма да ходиш – тази вечер сме на сватба!

РУЗИНА Ама какво говориш, нищо не знам, кой се жени!

ДЖЕРВА` И аз ли съм поканен?

ПЕТРУ Ти ще бъдеш най-отпред, ще държиш пръстените!

ДЖЕРВА` Отивам да се приготвя!

ПЕТРУ Джерва`, побързай, идвай!

ДЖЕРВА` Кой идва?

`НТОНИ Сега ще го видиш, онзи който най-накрая трябва да оправи тая бъркотия!

ПЕТРУ Кунче`, пригответи си куфара, защото един глас ми казва, че тръгваш на път!

КУНЧЕТТА На път ли? На моята възраст къде ще ходя като никой не ме иска?

ПЕТРУ Иска те, иска те, не те е видял хубаво, обаче сега като те погледне по-добре, ще те познае и пак ще се влюби в тебе, бъди спокойна!

АННА Баща ми, скъпа лельо, всичко е подготвил, даже сватбеното пътешествие!

КУНЧЕТТА Защо, кой се жени?

ПЕТРУ Сега ще видиш!

(Звъни се)

ПАДРЕ ПЕППЕ Умря, умря, три дни беше между живота и смъртта!

Този път успя чичо Доммиану да отиде при жена си!

ДЖЕРВА` Сигурно го е викала колкото ѝ глас държи!

ПАДРЕ ПЕППЕ Защо?

ДЖЕРВА` Защото вече три години го чака!

ПАДРЕ ПЕППЕ Каза ми да тичам, умира ли някой, да не би Кунчетта да не се чувства добре? Видях, че плаче когато влизах!

ПЕТРУ Какво ти умираше, тази вечер ще направим голям празник, ще има сватба!

`НТОНИ Кой ще се жени?

ПЕТРУ Ти!

`НТОНИ Аз ли? Но аз не се чувствам още готов, нали съм вдовец отскоро!

ПЕТРУ Ние още сега ще ти помогнем, задълго!

`НТОНИ А пръстените? А за кого ще се женя?

ПЕТРУ Пръстените са готови, кумът също, Джерва`,

готови ли сме?

ДЖЕРВА` Абсолютно готови!

ПАДРЕ ПЕППЕ Щом всичко е готово, да започваме, че после имам кръщение! Годениците да минат отпред!

ПЕТРУ Кунчетта, това е твоят миг! И момичетата са тука, Лину`, Маранни`, каква чест е за вас тази вечер!

ЛИНА Нямахте да повярвам ако някой ми го беше разказал!

МАРИАННА Няма да се преобличаме!

РУЗИНА Като от цветна картичка сте, не се тревожете! Петру, Кунчетта се жени, можеше да ми кажеш!

ПАДРЕ ПЕППЕ Кунчеттина, най-после, сега ти `Нтони, застани вдясно, а ти Кунчетта вляво, и не мърдайте!

КУНЧЕТТА Ама без бяла рокля ли?

ДЖЕРВА` След четирсетте вече не се носи!

АННА Лельо, сложи си булото *(взема една дантелена покривчица от масата и я слага на главата ѝ)* сега сме готови!

ПАДРЕ ПЕППЕ Ако някой има да каже нещо или да говори сега или да замълчи завинаги!

ДЖЕРВА` Спрете, този брак не може да се сключи!

`НТОНИ Слава богу!

АННА Защо?

ДЖЕРВА` Сорризу го няма!

ПЕТРУ Хайде бягай да вземеш магарето, бързо!

(Джерва` изтичва да вземе Сорризо)

ДЖЕРВА` *(като се обръща към Сорризо)* И ти си поканен, да не правиш бели, има и сладки, после ще си хапнем!

ПЕТРУ Побързай, младоженците ни чакат!

(Звъни се на вратата)

ДЖЕРВА` Кой е?

ЛУИДЖИ Пошалъонът! Може ли да вляза?

РУЗИНА Може ли да дойдете малко по-късно?

ЛУИДЖИ Не, важно е!

АННА Аз ще отида, чакайте ме!

ЛУИДЖИ Как, сватба ли има? Точно навреме идвам!

ЛИНА Защо, и вие ли искате да се ожените?

ЛУИДЖИ Първо искам да се сгодя, Анна, какво ще кажеш?

АННА Няма да ми бъде неприятно!

ПАДРЕ ПЕППЕ Какво ще правим тая вечер, ще правим ли сватба или не? Тогава да започваме... (*Нтони бърше с кърпичка челото си*)

(*От улицата се чува клаксон на кола*)

ДЖЕРВА` (*показва се на прозореца*) Кой ли натиска толкова силно клаксона? Ауууу, каква дълга кола, и знаменце има, кой ли е пристигнал от Мерики`?

ЛИНА и МАРИАННА Нали ви казахме за дългата кола!

ДЖЕРВА` Ако може да се качите, вие кой сте? Чичо Диеку? Чичо Диеку е пристигнал!

ПАДРЕ ПЕППЕ Ама ще правим ли сватба или не?

(*Чува се глас отвън*)

ДИЕККУ АМЕРИКАНЕЦА Йе...йе, затова съм тука, къде е моят приятел Джервазину?

ДЖЕРВА` Ето ме, братовчеде Диеку, ама наистина ли сте вие?

ДИЕКУ Йе... аз съм, донесох ти бонбонки и близалки!

ДЖЕРВА` Бонбонки ми носи, близалки, колко се радвам!

ДИЕКУ (*поглежда Кончетта*) Надявам се, че съм дошъл навреме!

ПЕТРУ Времето тука е спряло преди четирсет години, говорете!

ДИЕКУ (*Като се обръща към Кончетта*) Кончеттина, дали си талианка или католичка, не ме интересува нищо, мислех за тебе, и дори само името ти ме накара да усетя дъха на нашата земя, КУНЧЕТТИНА, като ПОЕЗИЯ, видя ли, и цветя ти пратих...

ДЖЕРВА` Вие ли изпратихте цветята!

ПИЕТРО Значи не е бил `Нтони, и не каза нищо!

`НТОНИ...Ами какво да кажа... да сте доволни, прес-торих се, че аз съм ги пратил!

КУНЧЕТТА Той дори цветята не е пратил...!

ДИЕКУ Кунчеттина, виж, върнах се от `Мерики зави-наги, ако ме искаш, тук съм за да ти поискам ръката от твоя брат Петру и от този галантен момък Джервазину, който ни запозна, макар и само по телефона, какво мислиш, какво ще кажеш?

КОНЧЕТТА Ами аз, не знам... ти какво ще кажеш `Нтони?

`НТОНИ Избери свободно, съгласен съм!

АННА Лельо, какво ще правиш, за кого искаш да се омъжиш – за `Нтони или за Диеку?

ПАДРЕ ПЕППЕ До половин час обаче, след това имам кръщение!

ДИЕКУ Аз съм тук заради тебе!

ПЕТРУ Беше ти мъчно, че никой не те иска, а сега имаш двама кандидати!

ДЖЕРВА` Ако се колебаеш брой ала бала ница, който излезе – него вземи!

КОНЧЕТТА Няма нужда да броя ала бала ница, реших!

ПЕТРО Ох, най-последно! Какво реши?

КОНЧЕТТА Знаем, през тези четирсет години чаках `Нтони, но любовта беше само от моя страна, защото той ме беше забравил!

`НТОНИ Нееее, не говори така, отвреме навреме си мислех за тебе!!!!!!

ДЖЕРВА` Когато ти умреше някоя съпруга!

КОНЧЕТТА А сега искам да се омъжа за онзи, който наистина ме желае и...

ВСИЧКИ И...

КОНЧЕТТА Затова избирам Диеку!

ДИЕКУ Благодаря, благодаря моя Кончеттина, ще видиш, ще те направя щастлива!

ПАДРЕ ПЕППЕ Понеже трябва да върна отново документите, отивам да направя кръщенето, и когато сте готови ми кажете!

ПЕТРУ Сега наистина можем да празнуваме! Рузина, вземи сладките!

РУЗИНА Развързаха се възлите!

ДЖЕРВА` Имаш право, развързаха се възлите и сърцата се срещнаха, Рузи`, ти гледай Сорризу, че имам нещо да свърша!

РУЗИНА Какво?

ДЖЕРВА` Сега ще видиш! Петру, ще си направим ли това удоволствие?

ПЕТРУ Да, Джерва`!

ПЕТРО и ДЖЕРВА` Хайде `Нтони, върви, върви В НЯКОЯ ДРУГА ЗОНА...хайде върви! В АРИЗОНА! В ДРУГА ЗОНА!

ДЖЕРВА` И както казва поговорката „На сериозните в отплата с добро отвръща им съдбата“! Кунчетта много чака, но годеник добър дочака! Защото любовта се вижда не с очите, а с душата!

КРАЙ

ПЕНСИЯТА НА МОЯТА ТЪЩА

жизнерадостна комедия в две действия

от

Анжела Бамбина

ДЕЙСТВАЩИ ЛИЦА

Мариано Чернифави	на около 40 години, земеделец
Пина	негова съпруга, на около 35/37 години
Мариучча	негова дъщеря, хубаво момиче на около 16/17 години
Баба Суси	свекървата, на около 70 години, майка на Пина
Г-жа Роза	собственичка на къщата, елегантна млада жена на около 35 години
Г-жа Ракеле	съседката, на възрастта на Пина
Чичо Фифи	приятел и колега на Мариано. на възрастта на Мариано
Тонино	на около 20 години, хубав младеж, чирак на цветаря
Лея Рита	лея на Пина, на 60 години
Кармелина	дъщеря на Рита, на около 30 години, неомъжена, леко вдетинена, простодушна и наивна
Чичо Чикко	кандидат на свекървата, пенсионер, бивш скотовъдец на около 75 години

(Сцена – единствена. Стая пригодена за хол. На стената в дъното: вляво прозорец в близост до арката на антрето – и към вратите на другите стаи – в дъното вляво на сцената; в средата – шкаф с чаши, чинии, бутилки, подноси сложени на показ върху рафтовете; от двете му страни има два плетени стола от ракита и една закачалка в „класически“ стил; в дъното на сцената вдясно – мебел, върху който стоят радио и телевизор. На лявата стена, в центъра, е вратата на кухнята и вратите на другите вътрешни стаи, на авансцената вляво има мебел с огледало с бял мраморен плот, шкаф с чекмеджета и широк бюфет за прибори, покривки и други домашни принадлежности; върху него е поставен телефонът. В центъра на сцената – килим тип персийски, плетен диван от ракита и малка масичка, върху която е сложена саксия с цвете. На стената вдясно, в средата, е вратата към спалнята на Мариано и Пина. На стените са окачени портрети на покойни роднини, но и картини с модерно изкуство, без особена естетическа стойност).

ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ

Сцена I

Мариано, сам

МАРИАНО (Влиза по халат, като се протяга, прозява се и мърмори заради зле прекараната нощ. По неволя, заради кризата в земеделието не работи постоянно, а само по време на сеитба и на резитба). Ох, ох, бърбреците ми! Ама колко крака има жена ми? Два, четири, ще ги преброя тази нощ! Вечер докато си легне ми ги

забива ей тука! (*посочва си кръста*) Ох, ох! (*разглежда растението на масичката*) Ама ти май увяхваш, я виж, листата ти са пожълтели! Никой ли не те е полял? Чакай, аз ще те оправя (*отива в кухнята да вземе кана с вода и полива расетнието, докато му говори нежно, сякаш е човешко същество*)

Сцена II

Мариано и Пина

ПИНА (*Влиза от коридора, в дъното вляво, държи в ръка торба с напазаруваните продукти. Слага торбата на земята, съблича си палтото и го закача на закачалката*).

За тази сутрин свърших, няма повече да излизам. Хляб купих, слагам си престилката и започвам да чистя къщата (*взема отново торбата и тръгва към кухнята без да забележи съпруга си. Връща се веднага с престилка в ръка и забелязва мъжа си, който говори на растението*) Ама сам ли си говори? Не, с растението говори! (*към Мариано*) Какво става, да не си изфирясал! Ама какво правиш рано рано сутрин?

МАРИАНО (*продължавайки да гледа растението*) Поливам цветето, защото ако аз не се погрижа, няма кой да се погрижи и ще изсъхне.

ПИНА Упражняваш се, учиш се как да отгледаш цвете, растение, някаква приумица, някаква мисъл дето ти е дошла на ум! Обаче аз винаги все същото си мисля за тебе.

МАРИАНО Какво си мислиш?

ПИНА Мисля, мисля че си досаден, досаден като красота, дето я имаш от главата до петите!

МАРИАНО Това за добро утро ли е, какво съм ти на-

правил Пину`, мога ли да знам?

ПИНА Не ми казвай Пину`, чу ли... ?... Даже въобще нищо не ми казвай... куче краставо!

МАРИАНО Ама заяждаш ли се с мене тая сутрин? Да не би да не си спала тая нощ? И сега се препираш с мене?

ПИНА С всички се препирам, и най-вече с тебе!

МАРИАНО Ще ми се да знам какво съм ти направил, защо се държиш така с мене? Хайде... да се сдобрим... дай ми една целувчица... хайде... !

ПИНА Махни се!... Казах ти да се махнеш! Не се приближавай!

МАРИАНО Ама какво ти става, едно време ти харесваха тия неща. Помниш ли?... Чакахме само майка ти да обърне очи... за да...

ПИНА Какви ги говориш? Майка ми никога не обръщаше очи!

МАРИАНО Точно така! Докато се мъчеше да ни гледа, очите ѝ станаха разногледни! Даже очила не може да си сложи, понеже не е късогледа или кривогледа – остана буквално разногледа! (*показва с палците и показалците един голям кръг*)

ПИНА И пак ти си виновен...

МАРИАНО Е, да, разбира се, как да не съм аз виновен...?

ПИНА Разбира се, аке не беше правил мили очи на всички, както и на мене, бедната ми майка нямаше да остане с кривогледа очи!

МАРИАНО Разбирам, че си ми ядосана, но поне ми кажи защо... какво съм направил? Мисля че по-верни от мене...

ПИНА Са кучетата, само кучетата!...

Сцена III

Гореспоменатите и Мариучча

(Някой звъни отвън)

ПИНА Кой ли е толкова рано сутрин?... *(вика Мариучча)* Мариу', отиди да видиш кой е? Няма ни вкъщи!...

МАРИУЧЧА *(стройна, красива, естествена, непринудена девойка, облечена според младежката мода. Влиза от кухнята и излиза от коридора, след което отново влиза)* Мама', хазайката, госпожа Роза иска да ти каже нещо, тука ли си? Какво да направя, какво да ѝ кажа?...

ПИНА *(с досада)* Ето я! И тука дойде, даже вкъщи идва да върти очи пред мъжа ми...

МАРИАНО *(оживено)* Госпожа Роза ли е? Разбира се, покани я да влезе!

ПИНА Разбира се, разбира се, разбира се *(имитира съпруга си)*

МАРИАНО Госпожа Роза, Пину', не си ли доволна? Съдържателката на къщата, да я поканим да влезе, може да ни каже, че ни сваля наема!

ПИНА Да! Наема ще го свали ама тавана ще го вдигне *(прави знак с ръце, имитира рога)*

МАРИАНО Мариу, покани я да влезе... и по-бързо, по-размести това онова...

МАРИУЧЧА *(смутена, тръгва по коридора)* Заповядайте, госпожа Роза *(след като госпожа Роза е влязла, се връща в кухнята)*.

Сцена IV

Мариано, Пина и госпожа Роза

Роза *(съдържателката на къщата, много привлекателна жена, говори италиански с подчертан акцент, понякога изопачено, за да подчертае различията в нейната среда; проявява особен интерес към Мариано)* Мога ли да вляза, удобно ли е, безпокоя ли ви, с нещо важно ли се занимавахте?

МАРИАНО *(почтително)* О, не... какво говорите, вие никога не ни безпокоите, даже трябва да идвате по-често, нали Пину', кажи и ти, че ни безпокои, напротив, щастливи сме от това посещение!

ПИНА *(с почти разярен ироничен тон)* Щастливи!... Щастливи!... Много щастливи!...

МАРИАНО Видяхте ли, госпожа Роза, жена ми също е щастлива!

ПИНА *(прави жест, сякаш иска да каже точно обратното)* Нали не сте дошли за наема? Понеже мъжът ми още не е получил пари!

РОЗА Донна Пинучча, но какво говорите... наемът... между нас не трябва да споменавате тези неща, не бива дори и да ги помисляте!

МАРИАНО Не чу ли, Пину' ... дори и да не ги помисляте!

ПИНА И слава богу, защото засега можем само да помислим как да платим наема, обаче за плащане не може да се говори!

РОЗА Колко сте забавна! Винаги съм смятала, че сте жена от класа!

МАРИАНО Да, но от началните класове!

РОЗА Но все пак класа! Оставете тези дреболии... дошла съм, защото имам нужда от вашия съпруг.

ПИНА (*настрани*) Най-сетне се разкри!... Простете невежеството ми, но какво трябва да ви направи моят съпруг?

МАРИАНО Ама остави я да говори, винаги си войнствена, само каската на главата и пушката в ръка ти липсват и вече си на първа линия! А и малко се успокой, тя има нужда от мене, не от тебе.

ПИНА Ами ясно, че от тебе ще има нужда, с мене какво да прави...

МАРИАНО Остави я да говори най-сетне!

РОЗА Слушай, Мариано, бих имала нужда да ми подадеш ръка за...

ПИНА То се започва с ръката, после с крака, а после – с каквото дойде... !

МАРИАНО Ама остави я да говори!

РОЗА И така, Мариано, трябва да ти кажа нещо. Забелязах, че вкъщи имам градинар, който се грижи за цветята! Икономът ми сервира храната! Камериерката ми оправя стаите, обаче открий, че нямам chauffeur.

МАРИАНО (*не разбира*) Шо... какво?

РОЗА Будала! Шофьор! Значи, ще имам нужда от шофьор, за да отида за покупки, за да отида на фризьор, за да отида на театър, за да отида...

ПИНА Не може ли да отидете с вашия съпруг, защо не го извикате?

РОЗА Не безпокойте моя съпруг, той има по-важни дела от тези работи, толкова... толкова... маловажни... така да се каже!

ПИНА Разбира се, да не безпокоиме нейния съпруг за маловажните работи, а тя ще използва мъжа ми... за по-важните работи... обаче само през трупа ми!

МАРИАНО Ох, какво има... все си недоволна? Мяукаш като котка... трябва да си доволна! Видя ли? Дон Боско чу молитвите ти. Най-сетне си намерих служба.

ПИНА С Дон Боску после ще си оправяме сметките... а с тебе – веднага.

МАРИАНО Но защо, не си ли доволна?

ПИНА Извънредно много съм доволна, радостта ми блика от ушите...

МАРИАНО Все на сбъркани места са ти нещата...

РОЗА Виждам, че спорите, надявам се, че не е заради моето предложение, тъй като аз плащам, и то много щедро за услугата! Сега си тръгвам, но ви моля, уведомете ме ако приемете ангажимента... в противен случай ще натоваря съпруга на донна Ракеле... въпреки че предпочитам вие да приемете длъжността... (*намеква за двойствения смисъл на думата*).

ПИНА Защо не ни кажете ясно какво искате! Сега се казва „длъжност“, ... едно време се казваше другояче, но все едно, значението е същото.

МАРИАНО Ревността те заслепява, ще замълчиш ли за малко? (*към госпожа Роза*) Не се безпокойте, госпожа Роза, ще ви уведомим, но със сигурност ще приемем, довиждане и до скоро.

Сцена V

Мариано и Пина

ПИНА Защо не ѝ изпрати целувчица с ръка, докато ти беше сгода (*имитира жеста*) ... До скоро, чао! ... Май с годините оглупяваш!... Мястото... мястото! ...

МАРИАНО Мястото за шофьор какво, не е ли за твоя ранг? Ти, потомка на селяни, на изполичари... естествено че разбирам, искаше място в банка.

ПИНА Да, в банка... в банката на идиотите, ама не раз-

бра ли какво място иска да ти даде онази? Иска да ти даде място в леглото си!...

МАРИАНО Всъщност, никога не съм чувал за шофьор на легло...

ПИНА Ама наистина това да стоиш в банка... на депозит като парите... само че те носят печалба... а пък ти... ! По-хубаво да отида да си направя едно кафе, та да видя дали ще мога да се съвзема.

МАРИАНО Донеси и за мене едно кафе, че тези разправии с тебе направо ме повалят на килима.

ПИНА (*тръгва да излиза, но веднага се връща*) На изтривалката трябва да те поваля аз, не на килима! Да ти се кача отгоре!... И с удоволствие да си избърша краката... обаче с мръсни обувки!

(*Звъни се на вратата отвън*)

Сцена VI

Гореспоменатите, после Мариучча и Тонино

МАРИАНО Мариу', звъни се, върви да видиш кой е.

МАРИУЧЧА (*показва се от кухнята*) какво има, папа'?

МАРИАНО Отиди да отвориш, да не би пак да е хазайката?

ПИНА Побързай, Мариу', тичай, тичай, че баща ти няма търпение...

МАРИАНО По-добре да се престоря, че не чувам, иначе тая вечер наистина ще се разделя с тебе!

МАРИУЧЧА (*показва се от коридора*) Папа', навън стои едно момче с букет в ръка.

МАРИАНО И какво иска? Нямаме пари за такива неща.

ПИНА Покани го да влезе, да видим какво ще каже (*към Мариучча*) Кажу му да влезе.

МАРИУЧЧА (*със съответния жест*) Заповядай, баща ми иска да говори с тебе.

ТОНИНО Аз съм чиракът на цветаря, тези цветя са за вас.

ПИНА Сега и цветя ли праща Господжата на мъжа ми...!

МАРИАНО Пину', пипни ме!

ПИНА Пред децата ли?! Ти да видиш какви ги говори, ама не е ли срамота?

МАРИАНО Все обратно ги разбираш нещата! Пипни ме да разбера дали съм жив, защото цветя на мъж се носят само ако е умрял.

ТОНИНО Ще ме извините, ама щом говорите, значи сте жив, умрелите не говорят. А не може ли да прочетете бележката върху цветята, така ще разберете за кого са.

МАРИАНО (*отваря бележката и чете*) „Твой завинаги“... Ех!... нещо романтично!... е, да, явно е, че съм жив, понеже със сигурност не е за мене това нещо „Твой завинаги“.

ТОНИНО (*настойтелно*) Прочетете кой го изпраща...

ПИНА А тебе какво те интересува? Прочети кой го изпраща Мариа'!

МАРИАНО Тогава да видим (*чете отново*) „Твой завинаги“ (*обръща отново бележката*) Тука няма подпис!

ТОНИНО Под „твой“ има нещо... Нека да погледна... Чакайте... ета подписът...

ПИНА Роза ли пише?

ТОНИНО Не, има кръст.

ПИНА Значи е Роза, понеже тя си е един кръст. Моят кръст!

МАРИАНО Пину'... това е писмо за *заплаха*!...

ПИНА Каква *заплата*?

МАРИУЧЧА Папа`, кръстът означава, че който го е изпратил не знае нито да чете, нито да пише.

МАРИАНО Така е, както казваш, понеже ако той беше донесъл цветята, щях да видя аз кой е този галантен господин, вместо да ме кара да се главоболя, защото долуподписаният Мариано Чернифави, не се страхува от никого!

ПИНА Според мене някое момче иска дъщеря ти!

МАРИАНО Ауууу!!! Избрала си го е начетен... с кръст!

ТОНИНО Мога ли да си тръгна?

МАРИАНО Някой да те спира?

ТОНИНО Не, обаче... *(протяга ръка за бакшиши)* чакам нещичко... дойдох чак дотука!...

МАРИАНО Имаш право, заслужаваш нещичко. Мариу`, върни му тия цветя и му кажи да ги занесе на кръстоносеца за процесията, на нас ни стига и нашият кръст.

ТОНИНО Тогава, да си ги взема...

МАРИАНО Може да си ги вземеш...

ТОНИНО Наистина си ги вземам...

МАРИАНО Чакай! *(вдига бележката от земята)* Не забравяй кръста. Само това липсваше днеска... цветя с кръст.

ТОНИНО *(докато си тръгва)* Пинтии!!!

МАРИУЧЧА *(въръца се в кухнята)*

ПИНА Мариа`, ела да ми помогнеш за нещо. Чакай да отворя прозореца да влезе въздух, тия цветя оставиха един тежък дъх!... *(отваря прозореца, след което заедно с Мариано влизат в спалнята, вдясно)*.

Сцена VII

Баба Сиси`, след това Мариано и Пина

БАБА СИСИ` *(седемдесетгодишна, енергична, жизнена, независимо от някоя друга болест поради възрастта. Малко недочува и понякога се оплаква от болки в краката. За Мариано, зетя и дъщерята Пина, представлява източник на сигурен доход. Всъщност с пенсията си, допълва семейния бюджет. Влиза от коридора, идвайки от нейната спалня. Облечена с пеньоар, носи очила с дебели стъкла за късогледство. Вижда, че прозореца е отворен)* Пак ли е отворен прозорецът, става течение!... Май искат да ме хване някоя превомония, и да умра? А после как ще живеят без пенсията ми?... *(затваря го)* Пина, Пина... къде си, мъжът ти тръгна ли си?... ама къде да отиде, какви глупави въпроси ти задавам. Казва, че не може да си намери работа, обаче според мен е като майстор Джафферу, жена му на море, а той я търси на планина, та и той така... зет ми, работата на площада, а той я търси на „Монна Рация“. Пина... Пи...

МАРИАНО *(влиза от дясно)* Мама`, мама`, какво става, за какво ти е жена ми, не я ли намери?

БАБА СИСИ` Какво каза, какви *карабинери*?

ПИНА *(излиза на сцената)* Какво става? Чух, че някой каза *карабинери*?

МАРИАНО Ами да, щом си чула така добре сме се наредили... ! Майка ти не чува, а пък ти чуваш много хубаво, обаче не виждаш кой знае колко!... виждаш неща, които не съществуват... фабрикуваш си ги в ума.

БАБА СИСИ` Нищо, нищо ли не се е случило?... Не ме тревожи, кажи ми, Пину`!... *(плаче)*

ПИНА Как не те е срам! Да тревожиш и тази старица...

МАРИАНО Какво тревожене! *(към свекървата)* Сега защо плачеш, може ли да ми кажеш?

БАБА СИСИ` Плача за мъжа ми, защото умря... *(шумно си издухва носа)*

ПИНА Мама`, виж, баща ми, твоят съпруг умря преди десет години.

БАБА СИСИ` *(недоразбрала)* Съпругът ти е умрял преди десет години ли? Като моят съпруг, и как стана? От какво, холера, испанска треска?... *(натъжена)* Злочеста дъще, вдовица като мен ли остана?...

ПИНА *(ядосана)* Каква вдовица?...

МАРИАНО *(прави жест против уруки, като се пипва под корема)*

ПИНА Съпругът ми е жив, ето го, погледни!... жив и здрав!

БАБА СИСИ` А!... Жив ли е?... Как е възможно?

ПИНА Мама`, отиди да си легнеш, изморена си... хайде, полека, отиди да си легнеш...

МАРИАНО Хайде отиди да си легнеш, мама`, че за пет минути докара карабинерите, предизвика епидемия и ме вкара в гроба... и дори не остана доволна като ме видя жив... „как е възможно?“!!!

ПИНА Не прави така, нали знаеш, че майка ми е леко глуха и леко недомислена? *(към майка си)* Мама`, хайде, сваля този пеньоар, измий се хубаво, и се облечи скопосно.

МАРИАНО Знаем само, че ако беше журналистка, сега всички световни сили щяха да са влезли в конфликт...

ПИНА Да... търсиш какво ли не извинение да смениш темата, но да говорим ясно – не съм съгласна с мястото, дето хазайката иска да ти даде... страх ме е, ще ме подхлъзне тази...

БАБА СИСИ` *(тихомълком, мърморейки излиза от коридора)*

МАРИАНО Ама какво говориш, нищо не може да направи с мене, аз съм верен...

ПИНА Да, навеки, като карабинерите...

Сцена VIII

Гореспоменатите без Баба Сиси`

БАБА СИСИ` *(на висок глас, зад сцената)* Карабинерите ли се върнаха?

МАРИАНО Какъв слух ... нещо не разбирам, отблизо не чува, а отдалеко ти отговаря... Мистерия!!!

ПИНА Остави на мира майка ми, не виждаш ли, че е възрастна, глуха, а вече и сляпа!... Не се ядосвай, мама`, няма никой, бъди спокойна...

МАРИАНО Човек може да спи спокойно или като дете или като старец, а тука все дандания, все разправии, все разни истории...

ПИНА Истории... Добре го каза, истории, да хвърляш око на тая или оная, ама аз те разбрах тебе... разбрах те!

МАРИАНО Важното е, че ти ме разбра, понеже аз нищо не разбрах... като че ли ми говорят на турски...

ПИНА Сега и за турчините ли мислиш Мариа` ... Не ти ли стигат тия тука... и за турчините...

МАРИАНО Сега разбирам какво значи „разделиха се, поради неразбирателство“...

ПИНА Какво значи? Какво значи?

МАРИАНО Значи, аз ти казвам бяло, а ти ми отговаряш черно.

ПИНА Значи и расист си станал вече...

МАРИАНО Хайде най-добре да сложим точка... *(Звъни се на вратата)*

Сцена IX

Гореспоменатите и Мариучча

МАРИУЧЧА *(влиза от кухнята)* Аз ще отида, папа` *(излиза от коридора и веднага се връща)* Мама`, госпожа Ракеле е, иска да говори с теб, да я покания ли?

МАРИАНО Пину`, аз тая сплетница не мога да я понасям, и от тия приказки ме хващат нервите. Щом влезе, аз излизам. Ще ѝ кажа, че ще изляза по работа.

ПИНА Добре, Мариу`, покани я... кажи ѝ да почака малко, чу ли? *(тръгва към спалнята)*.

МАРИУЧЧА *(излиза по коридора и веднага след това влиза заедно с госпожа Ракеле)* Заповядайте, госпожа Ракеле. Майка ми ей сега ще дойде *(връща се в кухнята)*.

МАРИАНО *(тръгва да излиза)* Госпожа Ракеле, целувам ви ръка. Извинете че излизам. Имам среща за една работа, не искам да я изпусна ако закъснея!... Но ще свърша бързо, ще ви намеря като се върна, нали?

РАКЕЛЕ *(почтително)* Вървете, вървете Мариану, не карайте хората да ви чакат. Не, няма да ме намерите, две думи на Пинуцца и си тръгвам.

МАРИАНУ *(излиза)*

Сцена X

Ракеле и след това Пина

РАКЕЛЕ *(оглежда всичко с високомерие, взира се в картините, в килима, в дивана, в мебелите, в бюфета)* Е, каква къща, да не е случайно Кралския дворец в Казерта? А пък някои казват, че нямали пари! Ох, колко е хубав този

килим, виж и витрината! И колко сребро! И килимът, сигурно е персийски! И мебелите в салона, сигурно са нови! Виж и радиото, откога искам да си взема! А картините!

ПИНА *(влиза от спалнята)* Ракеле, по какъв случай наминахте насам?

РАКЕЛЕ Пинуцца, скъпа, добре ли си? *(поздравяват се с прегръдки и целувки)*

ПИНА Разбира се, добре съм, ама защо ме питаш, да не би да си разбрала нещо за мене, а аз да не знам?

РАКЕЛЕ Не, не... знаеш, винаги си гледам моите работи...

ПИНА Разбира се, знам че си дискретна и никога не говориш за твоите неща... само за чуждите...

РАКЕЛЕ Какво искаш да кажеш, че клюкарствам ли?

ПИНА А, как не, диплома за шивачка трябва да ти връчат... както умееш да шиеш и да пориш! Е хайде, осведоми ме, и без това не клюкарстваме, само се осведомяваме... *(заповядай)*

РАКЕЛЕ *(сядат)* Вярно, права си. Та нали ти казвах, че вчера ми дойде на гости съседката, онази, със сестрата на зълва си, дето е през три врати от тебе?

ПИНА И какво искаше?

РАКЕЛЕ Ей сега ще ти обясня. Каза, че видяла да идва у вас хазайката и горкичката, се притеснила понеже знае, че мъжът ти е без работа от няколко месеца...

ПИНА Даже се притеснила... горкичката! Ако искаш ще я извикаме да ѝ обясним как вървят нещата...

РАКЕЛЕ Е Не, откъде накъде... тя си мислела... ама какво ще правят тия хорица ако хазайката поиска да увеличи наема!

ПИНА Ах, разбрах, мислила е за мене! Но за добро...

РАКЕЛЕ Видя ли, и ти разбра... тогава ми разкажи какво стана...

ПИНА Ето за какво било всичко... дойдохме си на думата...

РАКЕЛЕ Е... след двайсет и пет минути разговор с госпожа съдържателката на къщата, която говори винаги на италиански, и ти стана по-културна, нали?

ПИНА Ами... да... нали знаеш поговорката: „С куция и ти тръгваш да куцаш“

РАКЕЛЕ Май много закуцука вече!

ПИНА *(става и приканва Ракеле да „направи оглед“ на мебелите и покъщината)* И така, Ракеле, виждаш ли тези картини? Сватбен подарък са, килимът под краката ти ми го подари свекърва ми, когато почина, се падна на мене след като си поделихме нещата, диванът, който толкова много ти харесва, мъжът ми го купи миналата година – след три месеца работа на полето. А сега, на въпроса – хазайката не поиска да увеличи наема... бъди спокойна и го кажи и на милата ми съседка!...

РАКЕЛЕ Слава богу, радвам се, наистина... добре, а какво искаше?

ПИНА Нищо! Дойде да ни посети от любезност...

РАКЕЛЕ Разбрах, че не искаш да ми кажеш, обаче аз заради тебе... понеже тук там се чуват някои работи...

ПИНА Какво се чува, а аз да не знам?...

РАКЕЛЕ Ама после няма да се ядосаш, нали?

ПИНА Че защо да се ядосам, съвестта ми е чиста, така че...

РАКЕЛЕ Точно така, понеже не говорят за тебе... а за съпруга ти...

ПИНА За съпруга ми ли? И защо... какво е направил, скарал се е с някого ли... кажи!

РАКЕЛЕ Не... не е такъв добряк... не го бива чак толкова...

ПИНА И значи...

РАКЕЛЕ Значи, казаха ми, да се разберем, аз нищо не знам... че са видели мъжа ти да говори с хазайката близо до площада.

ПИНА Вярно е, вчера сутринта, мъжът ми отиде на площада, да види за някаква работа, после, не намерил нищо и се върна.

РАКЕЛЕ Аз какво ти казах! Видя ли, сметките излизат... две и две прави четири...

ПИНА Ама какво искаш да инсинуираш? Че моят съпруг...

РАКЕЛЕ Нищо не съм казала, ти каза всичко... сега май е по-добре да си вървя, мъжът ми ме чака...

ПИНА Между другото... още ли е безработен съпругът ти?

РАКЕЛЕ За съжаление... засега работата е малко!

ПИНА Не се притеснявай, Господ вижда и се погрижва, да се надяваме скоро да намери хубава служба...

РАКЕЛЕ Ако познаваш някого... съпругът ми е винаги на разположение ... Довиждане *(излиза от коридора)*

ПИНА *(придружава я)* Добре... ще ти кажа. Довиждане *(отваря прозореца)* По-добре да отворя прозореца да се поветри!

Сцена XI

ПИНА и БАБА СИСИ`

БАБА СИСИ` *(влиза от коридора)* Пак е отворен тоя прозорец, ще се разболея! Кой беше, Пину`... чух те да говориш...

ПИНА Значи е прав мъжът ми, когато ѝ изнася е глуха.

БАБА СИСИ` Кой... госпожа Енца ли е тука? Помислих, че е госпожа Ракели, сплетницата... И какво иска... да не би да се е уплашила, че майка ѝ е паднала от стола?

ПИНА Никой не се е уплашил, никой не е паднал от стола и не беше госпожа Енца, *ние...*

БАБА СИСИ` Какво каза... *търпение?* Имаш парво, дъще, трябва търпение... трябва винаги търпение... обаче ми се стори, че е Ракели... как мислиш, с тоя слух, май изпускам по нещо...

ПИНА По нещо, сигурно... ама на пресекулки, като светлинките на елхата, какво ще кажеш да те заведе на доктор и да ти прегледа хубавичко ушите? Хайде, мама`, облечи се да те заведе при *доктора...*

БАБА СИСИ` *С мотора?*

ПИНА Да... с веспата...

БАБА СИСИ` Ама какво говориш, не се разбираме нещо ние двете... ще си сложим ли каските? Понеже без каска не може, чух го по телевизията.

ПИНА Ама какъв мотор, каква каска, с колата ще отидем, чу ли? С колата ще те заведе...

БАБА СИСИ` Не викай, още чувам...

ПИНА Тогава побързай... докторът ще затвори (*всичко на висок глас*)

БАБА СИСИ` Тогава отивам да се облека! (*излиза и отива да се приготви*)

Сцена XII

Пина, след това Мариучча и Баба Сиси`

ПИНА Чакай ще телефонирам, да не би да няма места (*набира телефонния номер*) Пронто? Вие сте доктора оторино нали? За ушите, нали? Ах, вие сте секретарката? Майка ми трябва да се прегледа, мога ли да дойда сега? Ама защо викате... ако и вие не чувате, ами прегледайте

се! Идвам, добре, разбрах, без рецепта и с чантата, добре... така вика, че ще ме проглуши!!!! Ако продължава така, аз ще трябва да се прегледам... проглуши ми ушите!...

МАРИУЧЧА (*влиза от кухнята*) Мама`, да не си говориш сама?

ПИНА Говоря, за да разбера дали още чувам, госпожицата ме проглуши. Мариу`, слушай, отивам да заведе баба ти на лекар. Ако баща ти ме търси, кажи му, че след малко ще се върна... А, и му кажи, че за онзи разговор, той знае за какво говоря, съм намерила начин... и да не решава нищо без мене... (*приближава се до коридора и на висок глас вика майка си*) Мама`, да вървим! Готова ли си? Слагам си палтото и обувките, побързай!

БАБА СИСИ` (*влиза с чанта, с каска на главата, носи в ръка един шал*)

ПИНА Как си се докарала? Какво си си сложила на главата? ... не, това да не е каска?...

БАБА СИСИ` Не ми ли каза, че ще отидем с мотора? Затова си сложих каската, че ако полицията ни срещне, хубавичко ще ни нареди...

ПИНА Аз сега ще те наредя хубавичко, ти да не си глуха? Нали ти казах, че ще отидем с колата, само колана трябва да си сложим, няма нужда от каски!

БАБА СИСИ` Коланът на пенъоара става, да ида ли да го взема?

ПИНА Да тръгваме, махни си това нещо от главата и да побързаме. Нещо ми подсказва, че на стари години ще ме накараш да полудея!

БАБА СИСИ` Нямах нужда от мене, че да полудееш, вече си имаш съпруг, дето го бива в тия неща (*излизат всички. Пина с майка си по коридора, Мариучча в кухнята*).

Сцена XIII

Мариано и Фифи`

МАРИАНО (*влиза заедно с Фифи`, съпругът на Раке-ле*) Фифи`, та ти казвах по пътя, днес е наистина трудно да си намериш почтена работа. В края на крайщата почуках на много врати, всяка сутрин съм на площада, обаче ми се струва, че е губене на време, ако не беше пенсийката на тъща ми, не знам какво щяхме да правим...

ФИФИ` Много си прав! И аз съм на тоя хал, даже по-зле, понеже нямам тъща, жена ми, горката, смогва да ушие по нещичко, обаче знаеш, нещата не вървят особено добре... е, ако можехме да намерим нещо да правим... обаче какво... а?! Пък и все вали, буря след буря... Да идем само да се окаляме. Макар че, честно казано, получих едно предложение...

МАРИАНО От кого? Кой има нужда по това време?

ФИФИ` Не е точно предложение за работа на полето, така да се каже... малко странно е предложението... освен това ми казаха, че очакват отговор и от друго място...

МАРИАНО Не ми казвай, че е това дете си мисля... не ми казвай...

ФИФИ` Мислиш онова дете ще ти кажа... Да не си станал гадател? Да знаеш, това е също хубава работа, толкова суеверни около нас, колко такива познавам! И всички зад вратата с конски подкови, даже някои не могат да си затворят вратата, толкова много са ги накачили! Така че ако искаш да станеш маг, окачи си една кристална топка, подметни наоколо малко глупости и ето вече се насъбрала опашка.

МАРИАНО Не ти ли се вижда хубава тая идея? Обаче жена ми има право, че не е лесно да се направи. Но да си

се върнем на думата, да не би случайно хазяйката да е говорила с тебе?

ФИФИ` Да не би ти да си другото място?

МАРИАНО Ако няма други в тая история, аз съм другото място...

ФИФИ` Ти какво отговори? Ще приемеш ли тая хубава служба... заплатата е добра, винаги си чист, наконтен... какво ще кажеш?...

МАРИАНО Не знам, жена ми не е много съгласна.

ФИФИ` Защо?...

МАРИАНО Защо ли? Ако трябва да ти разкажа защо, ще ми трябват два дена, зарежи!

ФИФИ` Тия жени все имат нещо наум... докато ние все мислим как да работим, те мислят... мислят...

МАРИАНО Мислят те, и мислите не само ги мислят ами ги разпростират, свиват, измислят ги отново, без нужда от план, така не само не се отегчават ами не оставят и другите да скучаят.

Сцена XIV

Горespoменатите, Мариучча и Тонино

(*Звъни се на вратата*)

МАРИАНО (*вика дъщеря си*) Мариу` отиди да видиш кой е!

МАРИУЧЧА (*влиза от кухнята и излизайки от коридора се връща след малко*) Папа`, пак е онова момче с букет цветя, какво да правя... да го покания ли?...

МАРИАНО (*прави знак против уруки*) Не. Стига, носи злополучие с тия кръстове!...

ФИФИ` (*като се намесва*) Какво говориш, Мариа`? Не

стига, че носи цветя за дъщеря ти, може да е добра партия, а ти няма да го поканиш да влезе ли?... Покани го, Мариу`.

МАРИУЧЧА (*прави знак на Тонино да влезе*) Баща ми каза, че може да влезеш.

ТОНИНО (*влиза и без колебание подава цветята на Мариано*) Ето ги цветята.

МАРИАНО Толкова ли увехнали ги носиш?

ТОНИНО Да, защото са от миналия път, обаче картичката е чисто нова.

МАРИАНО Цветята стари, картичката нова, и какво пише на тая картичка?

ТОНИНО Ако този път не ми дадете нещичко, няма да ви дам да прочетете.

МАРИАНО Можеш да си ги вземеш, нямаме нищичко.

МАРИУЧЧА Хайде, папа`, може да е онова момче, дето ми харесва... (*гледа упоително Тонино*)

МАРИАНО Може ли да пише това момче?

МАРИУЧЧА Разбира се, може и да чете!

МАРИАНО Тогава може да се върнеш в кухнята, не е той.

ФИФИ` Стана ми и на мене любопитно, да видим кой ги праща.

МАРИАНО Тогава дай му ти нещичко, та да видим кой е.

ФИФИ` (*търси във всеки джоб, накрая изважда една малка монета*) Петдесет лири стигат ли?

ТОНИНО (*възмутен, посочва Мариано*) Не само той е скръндза ами и приятелите му (*хвърля букета на масичката*) Ето ги цветята и картичката.

МАРИАНО Може да си вървиш.

ТОНИНО Е, не, след като бих толкова път, искам да видя кой праща цветята.

МАРИАНО Е, добре, остани, ти я прочети, Фифи`, аз не искам да се бъркам повече в тия работи.

ФИФИ` Ами да, цветята са жалка картинка, сигурно не е много богат, да видим картичката (*чете тихо*)... ах! Колко романтично!

МАРИУЧЧА (*с любопитство*) Какво пише, какво пише?...

МАРИАНО (*все едно, че чете картичката*) „Завинаги твой“

ФИФИ` (*изненадано*) ...

МАРИАНО Сигурно е подписано с кръст.

ФИФИ` Вярно, обаче освен „завинаги твой“ пише и още нещо.

МАРИУЧЧА (*както по-горе*) Какво пише?

МАРИАНО Ех... този път имам чувството, че кръстописецът ме предаде!

ФИФИ` (*четейки*) Пише „завинаги твой, ск... ск“ И кръст!

МАРИАНО (*повтаря*) Ск... ск... ама какво значи? Да го пипна тоя, ще види зор посред бял ден, да му се не види!...

ТОНИНО Ск... ск... тръгвам си, до скоро.

МАРИАНО Само да те видя пак, ще те наредя с някой ритник и тебе и цветята.

ТОНИНО (*излиза докато мърмори и си разменя съучастнически погледи с Мариучча*)

ФИФИ` Сигурно е странен този човек... сега разбирам защо даже не пожелахте да прочетете картичката...

МАРИАНО Сега разбра ли защо?... Имаме си и кръстописец да ни преследва!

МАРИУЧЧА (*тръгва към кухнята, стира и се обръща към Мариано*) Папа`, щях да забравя. Мама` ми каза

да не вземаш решение за онзи разговор, защото тя ще се върне...

МАРИАНО Къде отиде?

МАРИУЧЧА Заведе баба при доктора уши нос гърло, нали виждаш, че напоследък не чува добре...

ФИФИ (*изправя се*) Мариа`, тръгвам си, защото е късно. Не искам жена ми да излезе да ме търси. За оная работа, кажи ми да знам, ако ти не я искаш, може аз да приема... Ще се видим... довиждане.

МАРИАНО Довиждане Фифи`, ще се чуем...

КРАЙ НА ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ

ВТОРО ДЕЙСТВИЕ

Сцена I

Мариано, Баба Сиси` и Пина

МАРИАНО (*при вдигане на завесата, потънал в грижи за растението си, с което води задушевен диалог*) Аз ако не съм в тази къща, никой няма да ти обърне внимание.

БАБА СИСИ` (*влизайки заедно с Пина*) Нали ти казах, че нищо ми няма! Чувам си чудесно... говори, хайде!

МАРИАНО (*без да отделя поглед от растението*) Какво ви каза *доктора*?

БАБА СИСИ` Не с *мотора*, с колата отидохме...

МАРИАНО Така, добре сме, какви ги *бълва*...

БАБА СИСИ` Каква ти *зълва*, тя не дойде – всички не може да се качим на мотора, може да паднем.

ПИНА Стига мама`, не чуваш ли какво казва Мариану?

БАБА СИСИ` Чувам, иначе щях ли да му отговарям?

ПИНА (*към съпруга си*) Повярвай, Мариа`, такава мъка беше при доктора като подхванеше разговор. Поне да чуваше какво ѝ казват хората!... Нищо подобно, отговаряше им съвсем други работи ... ама чак срамота!...

МАРИАНО Спокойно Пину`, да не ядосваме майка ти, че без пенсията... как ще я караме, не знам...

БАБА СИСИ` Ела тука Пину`, и ти Мариа`, трябва да ви съобщя нещо важно.

МАРИАНО Лош знак, щом започне да говори на италиански *само*...

БАБА СИСИ` Няма да ходя в *Милано*. Обаче реших, че искам да си тръгна.

МАРИАНО (*притеснено*) Какво говориш Мама`, не ти ли е добре с нас, какво ти липсва? За ядене – ядеш, за спане – спиш, за мърморене – мърмориш... какво ти липсва?

БАБА СИСИ` Чувствам се неразбрана, и понякога чувствам, че съм ви в тежест...

МАРИАНО Мама`, какви ги мислиш, тия чудатости сега ли ти идват на ум? Или има нещо друго? Какво си говорехте със съседката вчера, бързешката...

БАБА СИСИ` Нищо, нищо, наша работа...

МАРИАНО Обаче твоите работи са и наши работи, така че кажи...

ПИНА Кажи, мама`, не ни карай да мислим лошо...

МАРИАНО Да не би някой да е влюбен в Мариучча?... и да минава и заминава напред назад?...

ПИНА Да си кажа правото, видях да минава само чичо Чикку с мулето, а той е стар и не вярвам да е заради Мариучча!...

БАБА СИСИ` Стар! Стар на седемдесет и пет години!... Стар ли е?... Ами аз като съм на седемдесет и три, да не съм стара?...

МАРИАНО Ама какво приказваш, мама`, за нас ти си мъничка... да кажем, на млади години... обаче чичо Чикку е стар... Обаче тази защита на чичо Чикку, нещо не ми се струва наред... Пину` ... дали си мислиш същото, дето и аз си мисля? ... Загубени сме!...

ПИНА Не... ама какви ги мислиш... почтен човек е майка ми... мама` ела, да свършваме с тия приказки, ела!

Баба Сиси` Какво има? Не искам да говоря... и без това не ме разбираш... стара съм...

МАРИАНО Какво говориш ... може би ако обясниш ... защо чичо Чикку снове непрекъснато напред назад пред вратата ни?

БАБА СИСИ` Защо... защо... не искам да говоря!

МАРИАНО Ако не кажеш, ще викна Донна Ракеле, тя вече всичко е разбрала!...

БАБА СИСИ` (*предава се*) Е, добре, Франческо ми поиска ръката.

МАРИАНО Мамо... майко, майчице! Нещата още повече се объркват в тая къща! И ти му отказа, нали? ... на твоята възраст ми се струва логично!

ПИНА Мама`, защо не говориш, какво му каза? ...

МАРИАНО (*отчаяно*) Нямам тия тревоги с дъщеря ми, а ето ги сега с тъща ми – дъщерята – свободна, тъщата – годеница!...

БАБА СИСИ` (*излиза плахо през коридора*).

Сцена II

Гореспоменатите без Баба Сиси`, след това Мариучча

МАРИАНО Пину`, можеше ли да си представиш по-голяма изненада... Майка ти иска да се жени!... Да повикаме дъщеря ти и да видим какво знае за тази история... (*вика дъщеря си*) Мариу`, Мариу` ...

МАРИУЧЧА (*изтичва от кухнята*) Какво има, папа`?

МАРИАНО Я ми кажи нещо. Ти какво знаеш за тая история с чичо Чикку?

МАРИУЧЧА Видях как чичо Чикку минава често от тук. Оня път се спря и баба го покани да влезе, говориха половин час, чух че казват нещо за къщата на покойната, обаче слушах радио и не внимавах много... А, да, по едно време чух, че казва: ще те направя щастлива... но ми се стори, че говорят глупости...

МАРИАНО А... влязал е вътре, а аз да не знам нищо? Имаме си годеници вкъщи... а ние – в неведение! ... Според мене майка ти освен че е глуха има и *артерии скорози*...

ПИНА Нещо ми нашепва, че тя ще ми я докара на мене като остарея.

Сцена III

Гореспоменатите и Баба Сиси`

МАРИАНО Пину` ... майка ти, струва ми се, ще забегне...

ПИНА Ама къде ще отиде, мога ли да знам? Искан да ме подлуди на стари години? Ами съседите какво ще си помислят?... Май не си разбрал!...

МАРИУЧЧА Бабо, ама с чичо Шикку ли искаш да бягаш? А нас ще ни оставиш ли?

МАРИАНО Мама`, искам ви смирено прошка ако случайно съм ви сметнал за малоумна, но не си отивайте... моля ви! ...

БАБА СИСИ` Вече реших, тръгвам си.

Мариано Ама с чичо Шикку ли наистина ще заминеш? *(приема властен вид)* А, не, ако ще е женитба, трябва да направим нещата както си му е редът. Първо – годеници вкъщи, така хората няма да одумват, макар че вече всички знаят... а после, да кажем, след няколко години ще се ожените...

БАБА СИСИ` *(саркастично)* С надеждата, междувременно чичо Чикку да умре...

МАРИАНО Какво говориш, мама`, какво си мислиш, вие двамата сте млади, млади на определена възраст... да кажем, че не сте стари...

БАБА СИСИ` *(както по-горе)* Преди чичо Чикку беше стар, сега е млад на определена възраст...

ПИНА И какви ги говориш, да ставаме за смях пред хората... ами да станем за смях...

МАРИАНО Пину`, идва ми наум, че е по-добре да приема работата за шофьор.

ПИНА Никога! По-добре аз да отида да работя...

БАБА СИСИ` Само това ти липсва на тебе, а твоят съпруг си търси оправдание само и само да си стои вкъщи...

МАРИАНО Мама`, не бива да казваш нищо, защото вината е само твоя... Понеже ние с твоята пенсийка успяваме да се справим... А и аз по нещичко, от време на време върша...

БАБА СИСИ` Ето я цялата любов на зетя...

МАРИАНО *(примирено)* Мама`, можем да обмислим този въпрос, какво ще кажеш, чичо Чикку да живее у дома, така ще се опознаете по-добре... какво мислиш?

БАБА СИСИ` Невъзможно! Какво ще кажат хората? Че съм забегнала вкъщи ли?

МАРИАНО Ама какви ги мислите... това се нарича съжителство... никога ли не си чула да го споменават? Само че, вместо да си сама с чичо Чикку, ще бъдете заедно с нас и ние ще ви наглеждаме... Знаеш, имам предвид чичо Чикку... когато си научи нещо или го прави като хората или нищо...

БАБА СИСИ` *(тръгва по коридора)* Ще кажа, че няма нужда да приемаме други хора у дома, къщата е малка и няма свободни стаи. Значи – не може да има съжителство. Отивам да си събера багажа. Мариу`, ела да ми помогнеш, внучката ми... *(Баба Сиси` и Мариучча излизат през коридора)*.

Сцена IV

Пина и Мариано

ПИНА Какви работи втъпяваш на майка ми... съжителство... да живеят заедно... какво искаш, да ме подлудиш ли... и точно ти не казваше ли на дъщеря си: „честността на жената – колкото повече я има... толкова повече ѝ е нужна“ Забрави ли... или имаш различно мерило?

МАРИАНО Жена!?!... Пину`... жена?... Майка ти... вече! ... а и помисли: не една, две пенсии ... можеш ли да си представиш?

ПИНА Това е цялата работа: парата, обаче майка ми е възрастна и аз трябва да внимавам, така че внимавай и ти, не ѝ втъпявай разни идеи... стигат ѝ нейните!...

Сцена V

Гореспоменатите и Мариучча

МАРИУЧЧА *(влиза отново, задъхана)* Мама`... баба ми наговори странни неща... каза ми, че може би, вие не искате да се омъжи за чичо Чикку, и затова тя ще съжителства в къщата на покойната.

ПИНА Мариа`, винаги объркващ работите... чу ли дъщеря си... чу ли я? Съжителство... съжителство... и докато слуша – запомня... а след някой ден, като дойде и тя, дъщеря ти, да говори за съжителство... искам да видя какво ще ѝ отговориш!...

МАРИАНО Какво ще ѝ отговоря ли? Че съжителството е само за навършилите седемдесет и нагоре.

ПИНА Да, добре, всичко ти е лесно на тебе...
(Звъни се на вратата)

ПИНА *(към дъщеря си)* Мариу`, върви да видиш кой е?

МАРИУЧЧА *(тръгва по коридора и веднага се връща)* Мама`, папа`... чичо Чикку е, целия пременен, казва, че иска да говори с вас!

МАРИАНО Здравсти, работата е сериозна, Пину`! ... пенсиите ще си заминат ... какво ще правим?

ПИНА Да чуем поне какво иска, после ще решим. По-кани го, Мариу`.

МАРИУЧЧА *(влиза заедно с чичо Чикку)* Заповядайте, Господин Чикко, майка ми и баща ми нямат търпение да говорят с ваша милост. Всичко хубаво, отивам в кухнята *(излиза)*.

Сцена VI

Чичо Чикку, Пина и Мариано

ЧИЧО ЧИККУ *(влизайки)* Добър вечер на всички *(добре облечен, риза, връзка, шапка. С едната си ръка се подpira на бастун, в другата носи букет цветя)*.

ПИНА *(виждайки цветята, към съпруга си)* Виж... цветята! Значи той е бил кръстописецът!

МАРИАНО *(притеснен)* Имаш право. Това значи, че идва да се кръстоса с майка ти! *(отговаряйки на поздрав)* Добър вечер чичо Чикку, заповядайте, седнете където желаете. Какъв вятър ви довя в нашия дом?

ПИНА *(официално)* Чичо Чикко, колко време не сте ни посещавали?

МАРИАНО *(на себе си)* И ако не бяхте ни посетили, щеше също да е добре.

ПИНА По какъв случай това посещение, нещо да не се е случило с вашето добиче?

ЧИЧО ЧИККУ Не... не... всичко е наред, даже е много добре... има само малко разстройство.

МАРИАНО Рядко ли е?

ЧИЧО ЧИККУ Рядко ли? Ей тука отпред е, сега ще видиш... ако вече не си усетил!

ПИНА Виж ти... как мирише! И цветя и разстройство, да отворя малко прозореца... Чичо Чи`, а вие как сте? *(отива да отвори прозореца)*

ЧИЧО ЧИККУ Добре съм, само понякога се изпускам, понеже забравям да отида в клозета.

ПИНА Виждам ви натъкмен, всичко ново... кажете, защо сте дошъл...

ЧИЧО ЧИККУ Да ви кажа ли? Наистина ме е срам!

ПИНА Ама какво говорите, чичо Чикку, та ние сме си банда приятели.

ЧИЧО ЧИККУ Да, повече банда отколкото приятели... знаете ли, имам да ви съобща една новина, и си помислих, че и вие може да се зарадвате за мен.

МАРИАНО Ама, разбира се, ние се радваме за всички, какво ли остава за вас. Каква е хубавата новина?

Чичо Чикку Два пъти пращах цветя по гарсона, обаче или той не е обяснил както трябва или не сте познали моя подпис...

ПИНА Ето заблудата, чичо Чи`... подписът.

МАРИАНО Кръстът ще рече...

ЧИЧО ЧИККУ Кръстът ... цветарят ми каза, че както е сложен, се разбира, че е от мене!

ПИНА Тогава ви съветвам да смените цветаря, защото ви е излъгал, не се разбра на кого е кръстът.

МАРИАНО А как го сложихте?

ЧИЧО ЧИККУ Така *(описва кръст с ръка)*

ПИНА Понеже ви треперят ръцете, не се разбра, че е от вас.

ЧИЧО ЧИККУ Да не говорим, че го начертах с линейка!

ПИНА Не се разбра, чичо Чи`.

МАРИАНО Да се върнем към нашите дела. Да излезем от това гробище, така че кажете ни по какъв случай сте тук?

ЧИЧО ЧИККУ Реших, че искам да се ожения!

МАРИАНО „Да се ожениш другите съветвай, но ти не се опитвай“... Ама кой ви кара?... Имате мир, искате война ли?

ЧИЧО ЧИККУ Защо говорите така? Аз се чувствам като малчуган откакто срещнах сродната си душа!

МАРИАНО Леля Чикка ли срещнахте?

ЧИЧО ЧИККУ Ама какво говорите... Тук съм само понеже така е редно, тя и без това е пълнолетна, значи

нямаше нужда даже да ви искам позволение, обаче аз съм почтен човек и искам да правя нещата както трябва.

ПИНА и МАРИАНО Е и... ?

ЧИЧО ЧИККУ Дошъл съм да искам ръката на вашата дъщеря.

ПИНА и МАРИАНО Педофил, на невръстната ни дъщеря!

ЧИЧО ЧИККУ А за майка ви, какво ще кажете!

ПИНА и МАРИАНО Ах, за майка ми... За майка ми ли? Виж ти, виж ти, виж ти...

МАРИАНО Не, аз трябва да ви кажа някои неща...

ПИНА Кажу му, кажи му, Мариа`.

МАРИАНО Знаете ли например, че има артрит и една-та ѝ ръка е малко крива... редно е да ви кажа тези работи...

ПИНА *(отпуска се на стола смаяна)*

ЧИЧО ЧИККУ Мене тия дреболии не ме интересуват, тя ме интересува.

МАРИАНО Добре, наречете ги дреболии... но по-добре да ви уведомя за всичко. Така, тъща ми е леко кьорава...

ЧИЧО ЧИККУ И аз.

МАРИАНО А също и малко глуха...

ЧИЧО ЧИККУ И аз.

МАРИАНО Какво ти малко, абсолютно нищо не чува... Вие казвате „а“, тя ви отговаря „б“.

ЧИЧО ЧИККУ Тогава ще ѝ кажа „б“, а тя ще ми отговори „а“.

МАРИАНО Подлудява жена ми, а пък мене ме видио... ява...

ЧИЧО ЧИККУ Не ви разбирам, не чувам добре!

МАРИАНО Видио... ява.

ЧИЧО ЧИККУ Не чувам, какво казваш?

МАРИАНО Видиотява!

ЧИЧО ЧИККУ Можех да ти обясня и преди. Но да се върнем на нашия разговор, харесва ми майка ти каквато е, а и на нашата възраст ще си правим компания, харесваме се... а за прехраната, ще изкараме с пенсийките... Така че сме си наред.

МАРИАНО Чу ли го, Пину`... и на пенсията на майка ти е хвърлил око...

ПИНА Хвърлил е око... ама още не е сложил ръка... ще го накарам да я сваля.

Сцена VII

Гореспоменатите и Баба Сиси`

БАБА СИСИ` (*влиза от коридора и като забелязва отворения прозорец го затваря*) Този прозорец е винаги отворен, искат да ме простудят! Пину`, Пину`... кой ме търси? (*забелязва присъствието на чичо Чикку*) Я виж ти... Франческо ли е дошъл?...

ЧИЧО ЧИККУ` Аз ти казах, дойдох да ти искам ръката от дъщеря ти и от зет ти.

МАРИАНО Като ги гледам, сякаш съм излишен...

БАБА СИСИ` Толкова съм развълнувана, сякаш съм се върнала петдесет години назад...

МАРИАНО А пък на мене ми се стори, че изведнъж остарях!

БАБА СИСИ` Ама какви ги говориш, ти си още малък...

ПИНА Мама`, толкова ли е нужен този брак?...

БАБА СИСИ` За имота ли се кахъриш?... Спокойно, и без това ще се оженим само в църквата...

МАРИАНО Само в църквата ли?... Че как, луда ли си, дума да не става! Или в общината и в църквата или нищо, не искам хората да приказват...

БАБА СИСИ` Че кой ще приказва, вече съм стара, хората не ме броят...

ПИНА Затова вчера съседката ме пита къде си!...

БАБА СИСИ` Съседката ли? ... Че всички, да не са съседки!...

МАРИАНО Не! Невъзможно! Ако искате да се оженим трябва да е в църквата и в общината, ако не, нищо...

ЧИЧО ЧИККУ` Е, добре, щом настояваш толкова, ще се оженим и в общината.

БАБА СИСИ` Ама ако се оженим в общината ще ми вземат пенсията... и после какво ще правя?

ЧИЧО ЧИККУ` Не се притеснявай, остава моята така или иначе... ще постегнем колана и ще се оправим...

БАБА СИСИ` Да стегнем колана ли? Ама какво си си наумил, стига ми колко мизерия изкарах като малка, и после като се ожених. Понеже мъжът ми работеше на надница и вкъщи носеше броени до стотинка пари... пък и не само това!... и сестра му трябваше да оженим... а той имаше три сестри!... Само помисли колко трябваше да стегнем ... Тежах, има няма 45 кила! Не, не ... и дума не може да става, не! ... Трябва хубаво да се помисли тая работа, първо ще се осведомя, а после ще ви дам отговор.

МАРИАНО Не ви ли казвах чичо Чи`, едва ли е възможно е да се склучи този брак? ... Не искахте да ми повярвате!

ЧИЧО ЧИККУ Надявам се, че тъща ви ще помисли хубаво.

МАРИАНО И аз.

ЧИЧО ЧИККУ Тръгвам си, ще се видим пак, лека нощ на всички.

БАБА СИСИ` Ще ви изпратя, чичо Чи`.

ЧИЧО ЧИККУ Защо ми говориш на вие? Оная вечер не ми говореше на вие!

БАБА СИСИ` *(леко засрамена)* Замълчи! *(излиза с чичо Чикку)*.

Сцена VIII

Мариано и Пина

МАРИАНО Пину`, свършено е с нас! Представяш ли си майка ти да каже да?!...

ПИНА Представям си, разбира се!... Вместо за един, ще трябва да се грижа за двама...

МАРИАНО Да можехме поне да сложим ръка на две пенсии! ... помисли само... аз ще управлявам работите...

ПИНА А аз ще върша работата!... Имаш наистина брилянтни идеи... по-скоро ще разреши на майка ми да се омъжи в общината...

МАРИАНО Ти въобще не мислиш за семейството... като че ли не си от същата кръв!

ПИНА А ти, като че ли не си... да не говорим... да не говорим ... преди да сме се скарали както трябва.

(звъни се на вратата)

Сцена IX

Гореспоменатите и Мариучча

МАРИУЧЧА *(влиза от кухнята и излиза от коридора, от който веднага след това се показва отново)* Папа`, чудесна изненада!

МАРИАНО Кой е Мариу`?

МАРИУЧЧА Леля Рита ни е дошла на гости с дъщеря си Кармелина.

МАРИАНО Леля Рита ли?

ПИНА Я виж, сестрата на баща ми, защо ли е дошла? Покани я да влезе, Мариу`.

Сцена X

Леля Рита и Кармелина

(зад сцената се чуват гласовете на леля Рита и на дъщеря ѝ, които говорят високо, едва ли не сякаш се карат)

КАРМЕЛИНА Няма да дойда, няма да дойда!

ЛЕЛЯ РИТА Влизай, по-бързо, че ни чакат!

КАРМЕЛИНА Не, не искам да вляза, няма да дойда, не искам да вляза вътре!

ЛЕЛЯ РИТА Трябва да влезеш, защото имам да казвам някои работи на снаха ми Сиси`.

КАРМЕЛИНА *(плаче)* А ти купи ли ми нова чантичка, оная на сергията?

ЛЕЛЯ РИТА *(идва заднешком от коридора, като се опитва да издърпа навътре дъщеря си, която се съпротивлява)* После ще видим!... Влизай, влизай!...

КАРМЕЛИНА Не, тогава няма да вляза, няма да вляза, разбра ли?

ЛЕЛЯ РИТА *(успява да издърпа дъщеря си)* Добър вечер.

Сцена XI

Пина, Мариано, Леля Рита и Кармелина

ПИНА *(посреща лелята)* Лельо Ритина, колко се радвам да те видя. Довела си и братовчедката Кармелина? Колко хубава е станала!

КАРМЕЛИНА *(враждебно)* Не ме пипай, чантичката си искам!

ЛЕЛЯ РИТА И какво ще сложиш в тая чанта, а?

КАРМЕЛИНА Парата, дето ще ми дадеш!

ЛЕЛЯ РИТА Нямаме пари.

КАРМЕЛИНА Я погледни тука, носната ми кърпичка, къде да я сложа! Ами светците: Сан Доменико Савио, Санта Кармелина, Сан Джузеппе и още...

МАРИАНО *(с ирония, след името на всеки светец, който споменава)* Ora pro nobis! Ora pro nobis!

ЛЕЛЯ РИТА Както искаш, хайде стига, че ще взема лъжицата!

КАРМЕЛИНА Не, лъжицата, не! Искам си чантатичката!

ЛЕЛЯ РИТА Още ли с тая чанта, добре тогава, вземам лъжицата, та да видим!

КАРМЕЛИНА *(изплашена)* Не, не с лъжицата, не! Все с тая лъжица! *(изведнъж побягва и всички се втурват да я гонят. Сцената е разгорещена, всички ѝ викат да спре, докато тя повтаря: не, не с лъжицата)*

ЛЕЛЯ РИТА А, страх те е, нали? Точно тъй, с лъжицата!... та да се кротнеш малко, че не ни остави на мира!... *(изважда от чантата си една лъжица и започва да я клати като махало пред очите на момичето, което се хипнотизира и остава стъписано)*

ЛЕЛЯ РИТА Ох, най-сетне се успокои! *(обръщайки се към племенницата си, която целува и прегръща)* Е, Пину`, как сме?

ПИНА Добре. Как така насам?... колко се радвам, от колко време не сме се виждали? ... откакто почина баща ми.

ЛЕЛЯ РИТА Наистина отдавна *(сменят темата)* Къде е снаха ми, знам че е добре... чух някои работи... да не повярва човек...

МАРИАНО Лельо, колко хубаво, че си добре, като момиче си, едва ли не да се омъжиш.

ЛЕЛЯ РИТА Да не закачаме тия работи...

МАРИАНО Че защо, и ти ли ще се сгодяваш?

ЛЕЛЯ РИТА Точно затова съм тука...

МАРИАНО Поканите ли донесе?

ЛЕЛЯ РИТА Какви ти покани ... На седемдесет и седем години ли ще се женя? Да не съм полудяла, както някои...? А Кармелина къде ще я оставя?

МАРИАНО Където решиш, стига да не я оставиш тука...!

Сцена XII

Горespoменатите и Баба Сиси`

БАБА СИСИ` *(влиза от коридора)* Пину`, Пину` ... кой е? Виж кой е! Зълва ми Рита и племенницата ми Кармелина ... Колко се радвам! Как така намина насам? Щом не дойде даже за сватбата на племенника ти Петру, сигурно работата е сериозна...

ЛЕЛЯ РИТА Струва ми се сериозна, даже много сериозна!

БАБА СИСИ` И какво е станало, някой да не е умрял?

КАРМЕЛИНА *(тананика си детски припев)* Някой е умрял! ... Някой е умрял!

ЛЕЛЯ РИТА *(с непреклонен и силно ироничен тон)* Умрял е, тъкмо някой от семейството!

БАБА СИСИ` Кой?

КАРМЕЛИНА *(както по-горе)* Някой е умрял! ... Някой е умрял!

Леля Рита *(както по-горе)* Умря... моят брат!

Баба Сиси` Брат ти ли? Че ти имаш само един брат ... мъжът ми ... обаче мъжът ми умря, преди десет години...

ЛЕЛЯ РИТА *(иронично)* Десет години, само десет години, още лъха на живот, а ти вече мислиш да се жениш с друг мъж.

КАРМЕЛИНА *(както по-горе)* ... Със друг мъж!... Със друг мъж!...

ЛЕЛЯ РИТА Престани! Ако се изправи брат ми, война ще има!

ПИНА Лельо Рита, успокой се, най-напред, кой ти каза тия неща?

ЛЕЛЯ РИТА Защо, не е ли вярно?... Слава богу, сега съм по-добре...

ПИНА С кого говори, с донна Ракеле ли?

ЛЕЛЯ РИТА Ами така, отгоре отгоре ми каза нещо...

БАБА СИСИ` Че какво ти е казала тая клюкарка... да видим защо на някои езикът никога не спира...

КАРМЕЛИНА *(както по-горе)* Езикът никога не спира!... езикът никога не спира!

ЛЕЛЯ РИТА Ах... значи са истина приказките на хората...

БАБА СИСИ` Какви приказки, какви приказки... че някой ме харесва ли? Това е завист, понеже нея никой не я харесва.

ПИНА Мама`, какво говориш, тя е омъжена, няма нужда от никого.

БАБА СИСИ` Защо, аз да не би да имам нужда? Да не съм малка...

МАРИАНО Ами остави тогава всичко както си е, че да си отдъхнем – Пина, ти, зълва ти Рита ... а и чичо Чикку, да миряса.

ПИНА *(започва за „разчита“ числата от играта на лото)* мирясвам -21 ... покойната - 34 ... мъртвия лъха още на живот- 63, ами аз да си ги изиграя тия числа, нищо не се знае!

МАРИАНО Къде отиваш, Пину` защо си сложи палтото?

ПИНА Ей сега, отивам до будката и се връщам, а... да не забравя, да ти се намират петстотин лири?...

МАРИАНО Петстотин лири ли? ... Нали знаеш, че не съм взел заплата ...

БАБА СИСИ` Защо, да не си работил?

МАРИАНО Та казваш, че не чуваш добре?...

БАБА СИСИ` Вие го казвате, искате да ме изкарате глуха.

РИТА Така, хайде разкажи ми, имам надежда, че всичко това дето ми наговориха е лъжа, аз ѝ казах на Донна Ракеле – не е възможно, понеже ти много обичаше брат ми, много го обичаше. Още ми е пред очите деня, когато брат ми умря. Какъв ден! Само как го оплакваше, как се заливаше от плач.

КАРМЕЛИНА *(както по-горе, припява репликата)* Как се заливаше от плач! ... заливаше от плач!

ЛЕЛЯ РИТА Как разлюляваше леглото! *(прави жест с ръка отлява надясно)*

КАРМЕЛИНА *(както по-горе)* Разлюляваше леглото!

ЛЕЛЯ РИТА Разлюляваше покойника нагоре и надолу

(размахва ръце отдолу нагоре и обратно)

КАРМЕЛИНА *(повтаряйки жестовете на майка си)*
Нагоре и надолу, ей така!

ЛЕЛЯ РИТА Свещите се палеха и гаснеха!

КАРМЕЛИНА *(както по-горе)* Ей така се палеха и гаснеха!

ЛЕЛЯ РИТА И ти викаше ли викаше, че искаш да умреш с него, че искаш да те заровят с него!...

КАРМЕЛИНА *(припява както по-горе)* Че искаш да умреш със него!... Че искаш да умреш! ...

(прекъсва песничката, към майка си) Мама`, не мога да разбера, ама двамата щяха ли да се поберат в ковчега?

ЛЕЛЯ РИТА Откъде да знам! ... В двоен, семеен, може би...!

БАБА СИСИ` Тихо... тихо, като в преизподнята съм! Ясно ми е, племенницата ми Кармела се е влошила, обаче май не е само тя! Виж сега, да не се разпростираме толкова, миналото е минало, сегашното е сегашно, брат ти умря, а аз съм още жива...

КАРМЕЛИНА *(както по-горе)* А тя е още жива!... А тя е още жива!...

ЛЕЛЯ РИТА Знам аз, нищо че не го казваш – в сърцето ти си сякаш мъртва, че се усещаш като мъртва дете крачи...

МАРИАНО Мама`, лельо Рита, ей сега отивам до будката за цигари и се връщам ... „мъртва дете крачи“ – 81, жена ми забрави...

ЛЕЛЯ РИТА Какво им става и на двамата с тая будка за цигари, да не би да са почнали да пушат?

БАБА СИСИ` Какво ти пушене? ... Само ти ми караш мозъка да изпуши с тия мъртви живи и живи мъртви ...

КАРМЕЛИНА Живи и мъртви и мъртви и живи! ... Живи и мъртви и мъртви и живи!...

БАБА СИСИ` Я ми кажи, защо дойде, да ме плашиш ли? Ох... Боже, търпение... Не ми стигат земните бесове, ами и отвъдните...

ЛЕЛЯ РИТА Ах! Това ли е отплатата? Дойдох да те предупредя, че вече не си малка, а ти се ядосваш!... Ако така смяташ, всичко хубаво... и не ме кани на сватбата си, защото и да ме поканиш, от уважение към брат ми няма да дойда, да се разберем!...

КАРМЕЛИНА Няма да може да ти направи подарък, защото трябва да ми купи чантичката! Искам да ми купиш чантичка! Искам да ми купиш чантичка!

ЛЕЛЯ РИТА Хайде да тръгваме, бързо, върви!

КАРМЕЛИНА Не, първо ми купи чантичката!

ЛИЛЯ РИТА Карме`, ще взема лъжицата!

КАРМЕЛИНА Не, искам да ми купиш чантичката!

ЛЕЛЯ РИТА *(излиза от коридора теглейки Кармела, която се дърпа докато повтаря че иска чантичката, а тя че ще вземе бързицата за да я накара да млъкне).*

Сцена XIII

Горespoменатите без Леля Рита и Кармелина

БАБА СИСИ` *(като се обръща към зълвата си)* Ама я да видим кой иска да те кани... даже не съм се сгодила, а като че избухва революция, война... дъщеря ми се жалва, зет ми примира за пенсията, Чикку бърза, ама аз да не съм нещо длъжна... ? Като се замисля, по-добре да се радвам на дъщеря ми и на внучката, че поне ме обичат...

МАРИАНО От време на време и ти имаш право мама` ... има ли по-хубаво от въщи!... А леля Рита тръгна ли си? ... Защо толкова бърза, не можа ли да почака малко?...

БАБА СИСИ` Тръгна си и каза, че няма да дойде на сватбата ми от уважение към брат си... като че ли съм искала да я поканя!

МАРИАНО Мама`, я не мисли повече, гледай си живота... че пенсийката ни трябва...

Сцена XIV

Горespoменатите и Пина

МАРИАНО *(като вижда, че съпругата му се връща)* Пину, върна ли се... кога е тиража?

ПИНА *(задъхана)* Чакай, че отидох в последния момент, след половин час излизат числата, и четирите числа ги изиграх. Дано излязат...

БАБА СИСИ` *(неразбрала)* Кой трябва да излезе? Какво изигра?

ПИНА Четири числа, мама`!... Нищо, мислиш ли че ще излязат с тоя наш късмет? Мариа`, пусни радиото!

МАРИАНО *(отивайки да пусне радиото)* Тихо, не говорете...

БАБА СИСИ` Война ли е избухнала?...

ПИНА Тихо мама`, числата от Палермо съобщават...

Гласът от радиото: Руота ди Палермо: 21, 34, 63, 81, 44

ПИНА *(която следи тиража с трепет и след петото число се отпуска премаляла на стола)*

МАРИАНО *(втурва се да помогне на жена си)* Какво ти е Пину`, не се бой ако не спечелим, и без това се разиграват три пъти числата ... ама защо ме гледаш така, с тия ококорени очи... говори, не ме плаши, Пину`!...

БАБА СИСИ` *(притеснено)* Какво ѝ стана на жена ти, защо ме гледа с тия опулени очи... какво ѝ направи?

МАРИАНО Стига, мама`, не виждаш ли, че ѝ е зле, донеси чаша вода.

БАБА СИСИ` *(вика Мариучча)* Мариу`, донеси една чаша вода на майка ти, че ѝ премаля...

Сцена XV

Горespoменатите и Мариучча

МАРИУЧЧА *(влиза от кухнята с пълна чаша вода)* Ето, какво ти е` мама`? Какво ти стана?... Пийни малко вода...

ПИНА *(обзета от съмнения, подава на мъжа си фиша от лотото)* Мариа` ... виж тука, Мариа` ...

МАРИАНО *(докато чете фиша от лотото, потръпва от учудване)* Ама, ама... 21, 34, 63, и 81!... Числата от Палермо?! Пину`, четворка ли улучихме?... *(отпуска се на стола)*

БАБА СИСИ` *(взема чашата с вода и я подава на Мариано)* Ето, пийни си водичка... какво ви става на всички си тия ококорени очи!... Кажи! Мариу`, викни доктора, може да е яла нещо развалено... бързо, бързо!... *(към зет си)* И не ме гледай така, не ме плаши!... Ау, колко си грозен!... Какво ли ти хареса дъщеря ми?...

МАРИАНО Ти нали си красива!...

БАБА СИСИ` Аааа, върна ти се говора, слава богу ... Мариу`, не се обаждай, съвзема се... ама ще ми кажете ли какво става?

МАРИАНО Трябва да благодарим на зълва ти Рита, понеже ни продиктува числата. Дъщеря ти ги разигра и излязоха... Пину`, как си?... Как само го измисли! Сега вече можем да се успокоим, с тия пари можем да си живеем мирно и тихо няколко години, а майка ти може спокойно да се ожени за чичо Чикку...

БАБА СИСИ` (*решително*) А, не! Сега ще ме търпиш докато съм жива, защото ми казаха, че чичо Чикку се е сгодил с една съседка...

МАРИАНО Ах, каква любов! ... че щеше да ни подлуди всички!... Казвам ви, по-добре някой лош, но познат, отколкото добър непознат!... А и за моя приятел Фифи` ще е добре, може да приеме работата от хазайката, така че и донна Ракеле да си затвори устата...

БАБА СИСИ` За всички помисли, освен за себе си!

МАРИАНО За мене ли?

БАБА СИСИ` За тебе, една хубава службица няма ли да ти се хареса? От рента ли искаш да живееш, като забогатя? Или искаш да си храненик?...

МАРИАНО „Храненик“ ли? Ама как ти хрумват тия глупости? Пину`, ти купи ли речник на майка си? А и знаем, че трябва да се пести, както се казва в поговорката: „Докато хамбара пълен е, брашното да пестиш, щом дъното му се покаже – напразно ще пестиш!“ ...

От рента ли, мама`...! Храненик ли! ... Как ѝ щрака мозъка на тая жена! Какво искаш да кажеш, да отида да работя? Аз пък ще кажа, че ми е време да отида на почивка след цялата тая каша дето ни я сготви! По-лошо, отколкото да ида да копая!

БАБА СИСИ` Ако не беше тая каша, както ти ѝ казваш, вече да си на полето да присаждаш!

МАРИУЧЧА (*изведнъж се сеица, че е трябвало да каже нещо на баща си*) Папа`, управителят дойде да каже, че утре може да отидеш на работа...

ПИНА Чу ли? Сега за почивка ли е време? ... След работа идва почивката, а не преди това! ... Хайде тръгвай на работа, хайде!...

МАРИАНО (*раздразнен*) Как може да сте такива – майка и дъщеря! ...

(*Звъни се на вратата*)

ПИНА (*към дъщеря си*) Мариу`, отиди да видиш кой е!

МАРИУЧЧА (*излиза от коридора, като се връща веднага*) Папа`, Тонино е, момчето на цветаря с букет цветя, какво да правя ... да го поканя ли да влезе?

СценаXVI

Горespoменатите и Тонино

МАРИАНО (*заплашително към дъщеря си*) Да не си посмяла ... едвам излязохме от това гробище, сега пак ли да се върнем?

ТОНИНО (*влиза, държи цветята*) Не се тревожете, чичо Мариа`, че този път всичко е наред: подписано от лицето за лицето.

МАРИАНО Това да не е някаква скоропоговорка ... от лицето за лицето? Какво значи?

ТОНИНО Сега ще ви обясня. Лицето, което носи цветята съм аз, лицето сложило подписа съм също аз, и затова съм дошъл да искам ръката на дъщеря ви Мариучча. Какво ще ми отговорите?

МАРИАНО Ще ти отговоря веднага от лицето за лицето. Ако Мариучча те иска, може да се ожените.

БАБА СИСИ` Действайте сега, докато има малко пари в джоба и докато не ги е изял.

МАРИУЧЧА Папа`, колко съм щастлива! Аз и предния път се надявах, че Тонино е донесъл цветята за мене!

МАРИАНО Ако е писано да има сватба, ние сме готови. Нека баща ти и майка ти да дойдат и ще решим какво да се прави.

БАБА СИСИ` (*грее от радост*) Видяхте ли, било е писано в тая къща да има сватба?

ПИНА (*също много радостна*) Вярно е мама`, този път нещата се наредиха.

МАРИАНО (*иронично към тъща си*) Дъщерята годишница и тъщата вкъщи – с намален слух и удължен език.

БАБА СИСИ` (*прави жест на раздражение*) Все същият си, все същият!

МАРИАНО Пину`, какво ще правим? Пак ли започна? Аз се шегувах. Сега отивам да видя дали оня старик ще иска да я вземе!...

ПИНА Вие кога ще престанете, чуваш ли Мариа`?... Мама`, ще спреш ли за малко? Не се търпи вече тая къща!...

(*звъни се на вратата*)

МАРИАНО Мариу`, остави Тонино и отиди да видиш кой е.

МАРИУЧЧА (*излиза от коридора и след малко се връща с поднос сладки и бележка в ръка*) Папа`, едно момче от сладкарницата донесе тия сладки и бележката.

ПИНА Точно навреме сладките, точно навреме!

БАБА СИСИ` Прочети бележката и виж кой ги праща.

МАРИАНО Пак се започна с писаниците! Къде е бележката?

МАРИУЧЧА (*подава му бележката*)

БАБА СИСИ` (*настойтелно*) Прочети бележката!

ПИНА (*междувременно маха хартията от подноса със сладки*) Я виж, ама това са таралли`... ! Нямаше ли да е по-хубаво да си хапнем първо малко таралли` и после да прочетем бележката! ...

МАРИАНО Абсолютно не! Ами ако трябва да ги връщаме... ?

ПИНА Какво връщане? Поговорката казва: „Който не склони да приеме... не заслужава да вземе“ Аз заслужавам и ще си ги хапна (*взема една таралла и я изяжда*)

БАБА СИСИ` Аз също заслужавам и ще ти направя компания (*докато гледа зет си предизвикателно, си взема една таралла и си я хапва*). ... Ние заслужаваме!...

МАРИАНО (*повелително*) Спрете! Първо ... бележката!

БАБА СИСИ` и ПИНА (*Остават и двете със сладките в уста*)

МАРИАНО (*взема бележката и започва да чете*) „Тези свинки ... сладинки..“. Ама за какво говори? ... Ох отначало!...

МАРИУЧЧА Папа`, какво четеш? Какво е написано – свинки, сладинки или сладки?

МАРИАНО Като че ли свинки!... Е, голяма работа, една дума съм сбъркал! Така, „Тези сладки са за да отпразнувам годежа ми с Донна Ноно`. Яжте до насита и пълнейте!“ Подпис – кръст!

ПИНА (*учудена*) Чичо Чикку? ...

БАБА СИСИ` (*изненадана*) Франческо?!...

МАРИАНО (*много учуден*) Кръстописецът?! ...

ТОНИНО Е, браво на чичо Чикку! Как му е дошло на ум! Да хапнем, папа`, да хапнем мама`.

БАБА СИСИ` За здравето на Чикку и за обичта на зет ми!

МАРИАНО За здравето и за пенсията на тъща ми. Хайде да отпразнуваме годежа на чичо Чикку. Мариу`, подай ми тараллите. Даже... знаеш ли какво ще ти кажа, Пину`, извикай всички, Донна Ракеле, хазяйката, леля ти Рита, Кармелина, всички, всички... да празнуваме че друго няма!

МАРИУЧЧА и ТОНИНО: (*Тя на прозореца, той от коридора, започват да викат всички действащи лица от предишните сцени, които ще излязат на сцената един след друг, по реда по който ги викат*).

Сцена XVII

**Гореспоменатите и Донна Роза, Донна Ракеле,
Фифи`, леля Рита, Кармелина**

РОЗА (*церимониално*) Мариано, този празник за мене ли е?...

РАКЕЛЕ (*с любопитство*) Как?... Изиграхте числата, спечелихте и сега празнувате ли?

ПИНА А на тебе кой ти каза?

РАКЕЛЕ (*както по-горе*) Едно птиченце ми каза... !

ЛЕЛЯ РИТА (*навъсено*) Ако празникът е за годежа на снаха ми Сиси`, аз си тръгвам!...

ПИНА (*весела и доволна*) Не, празникът е за Мариучча и Тонино, защото се сгодиха!

КАРМЕЛИНА (*сияеща*) Трябва да ви кажа нещо (*показва си чантичката*) Мама ми купи чантичката!...

ВСИЧКИ (*ръкопляскат и се радват на Кармелина*)

ПИНА (*към съпруга си*) Мариа`, пусни радиото и да танцуваме!...

Сцена XVIII

Гореспоменатите и чичо Чикку

ЧИЧО ЧИККУ (*влиза като се подпира на бастуна, държи букет цветя*) Ето ме, ето ме! Ноно` получи *иктусси* и се отказа!...

МАРИАНО Пак кръстове ли, чичо Чи`...

БАБА СИСИ` Франческо, слушай сега, ела. Искаше да хапнеш два залъка наведнъж – мен и донна Ноно`? Нали знаеш поговорката дето казва: „Който много иска да има,

нищо не взима“. За тази вечер, само една таралла ще получиш. Хайде хапни я! И да празнуваме за Мариучча и Тонино.

ПИНА (*пляска с ръце от радост*) Чичо Чи`, да се веселим за годежа на младите! (*към съпруга си*) Пусни радиото – музика и да танцуваме!...

ВСИЧКИ (*пляскат с ръце в ритъма на музиката и започват да танцуват по двойки*) Докато чичо Чикку и Баба Сиси` танцуват, Кармелина се приближава и грабва бастуна, дядото тупва на земята; всички избухват в смях и закачки.

КАРМЕЛИНА (*поглежда чичо Чикку седнал на земята, взема бастуна и с тъничък невинен гласец*) А, значи си го носил да не би да паднеш!...

КРАЙ НА ВТОРО ДЕЙСТВИЕ

Анджела Бамбина
ВЕСТИ ОТ АМЕРИКА

Превод от сицилиански

Даниела Илиева

Анджела Бамбина

ПЕНСИЯТА НА МОЯТА ТЪЩА

Превод от сицилиански

Даниела Илиева

Casa Sicilia, Sofia

Оформител: Ивайло Найчев

За контакт: dani.ilieva@alice.it

www.sicilia-bulgaria-traduzioni.it

Формат 60/84/16 Обем 7.75 коли Печат: „Булгед“

София 2019